

Диахона

**Укрепване
на дома и
семейството,
стр. 4, 16, 20, 22**

**Младежи говорят за
непорочността, стр. 42**

**Четири стиха, които
ни помогнаха, стр. 54**

**Като завършите НУД,
стр. 58**

*Христос в Америка,
от Джефри Хейн*

*Когато възкресеният
Христос посетил Америка,
"Той взе малките им деца,
едно по едно и ги благослови,
като се молеше на Отца
за тях.*

*И когато направи това,
Той заплака отново.*

*И Той заговори на мно-
жеството и им каза: **Вижте
малките си деца**" (3 Нефи
17:21–23).*

Лиахона, октомври 2012 г.

ПОСЛАНИЯ

- 4** **Послание на Първото Президентство: Един ключ към щастливото семейство**
От президент Дитер Ф. Ухтдорф
- 8** **Послание за обучение при посещение: Да почитаме своите завети**

АКЦЕНТИ

- 22** **Да помогнем на младежите да имат духовни изживявания**
От Мелиса Мерил
Пет начина да подхранваме преживявания, водещи до обръщане във вярата.
- 28** **Книгата на Алма: уроци за днешния ден**
От старейшина Пол Б. Пайпър
Три урока от нефитите могат да ни помогнат успешно да посрещаме предизвикателствата днес.

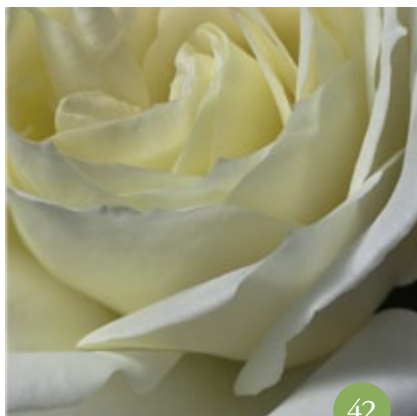
- 34** **Как да оцелеем на територията на врага**
От президент Бойд К. Пакър
Открийте вътре в себе си как Светият Дух може да влияе напътстващо и защитаващо.

РАЗДЕЛИ

- 9** **За укрепването на младежите: Облекло и външен вид**
- 10** **Тетрадка "Октомврийска конференция": Да освободим календара си за конференцията**
От Шерил Бър
- 11** **Служба в Църквата: Отговори за Неделното училище**
От Ема Адамз
- 12** **В какво вярваме: Предвидливият живот ни подготвя за бъдещето**

- 14** **Малки и прости средства**
- 16** **Нашите домове, нашите семейства: Да учим на целомъдрие и добродетел**
От Матю О. Ричардсън
- 20** **Евангелска класика: Преподаване на праведност у дома**
От старейшина Делбърт Л. Стейпли
- 38** **Гласове светии от последните дни**
- 74** **Новини от Църквата**
- 79** **Идеи за семейни домашни вечери**
- 80** **До следващата среща: Продължават да се случват добри неща**
От Кейтлийн А. Ръш

НА КОРИЦАТА
Фотоилустрации Коуди Бел.

42

42 Целомъдрие в един нецеломъдрен свят

Осем младежи обсъждат как да останем целомъдрени в един свят, който не цени целомъдрието.

Вижте дали ще успеете да намерите Лиахоната, скрита в този брой. Жокер: Дали Ной използвал Лиахона?

46 Въпроси и отговори

Какво означава да почитаме Божието свещеничество?

48 Бъди разумен, бъди приятел

*От старейшина Робърт Д. Хейлз
С истински приятели е по-лесно да се живее според заповедите.*

51 Обличане за танци

*От Кристъл Мартин
Бях изкушена да нося дреха, която не покриваше раменете ми, но после си спомних патриархалната си благословия.*

52 За укрепването на младежите: Облекло и външен вид – “Нека Светият Дух ви води”

От Мери Н. Кук

54 Укрепени от словото

Четирима юноши разказват за моменти, когато наум им е дошъл стих от Писанията, който им е помогнал.

57 Плакат: Права и праведна е пътеката

51

58 Като завършите НУД

Някои преживявания, които може да очаквате в Младите мъже или в Младите жени.

60 Скъпа приятелко

*От Марибел
Писмо до приятелка, която нервничи от това, че напуска НУД*

61 Да кажем добре дошъл на нов сезон в живота

*От Мариса Уидисън
Ноа, Дилън, Патрик и Бен се готвят да получат свещеничеството.*

62 Музика: Господи, ела в нашите сърца!

63 Специален свидетел: Защо е важно да следваме Исус Христос с вяра, без значение къде се намираме?

От старейшина Далин Х. Оукс

64 Неделното училище за деца у дома: Благословиите на свещеничеството са достъпни за всички

66 Дваж благословени

*От Ричард М. Ромни
Запознайте се със Софи и Елоди, 10-годишни близначки от Мадагаскар.*

68 Не може ли и аз да се кръстя?

*От Хилари Уоткинз Лемън
Шестгодишният Пауло с вълнение желае да стане член на Църквата.*

70 За малки деца

81 Книгата на Мормон – фигурки от Писанията

Официално международно списание на Църквата на Исус Христос на светитите от последните дни

Първото Президентство: Томас С. Монсън, Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухтордорф

Кворумът на дванадесетте апостоли: Бойд К. Пакар, Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън

Редактор: Крейг А. Кардън

Съветници: Шейн М. Боуън, Брадли Д. Фостър, Кристофъл Голдън-мл., Антъни Д. Перкинз

Изпълнителен директор: Дейвид Т. Уорнър

Директор Семейство и подкрепа на членовете: Винсънт А. Вон

Директор Църковни списания: Алън Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Канън

Административен редактор: Р. Вал Джонсън

Помощник-административен редактор: ЛаРене Портьер Гонт

Сътрудник публикации: Мелиса Зентено

Екип автори и редактори: Сюзън Барет, Райън Кар, Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуардз, Матю Д. Флитън, Минди Рай Фридман, Хикари Лофтс, Лия Макланахън, Майкъл Р. Морис, Ричард М. Ромни, Пол Ванденберге, Джулия Уудбъри

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Екип дизайн: Джинет Андриоз, Фей П. Андърс, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлда, Кери Лин Ч. Херин, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсън, Скот М. Мууи, Брад Тийри

Координатор авторски права: Колет Небекър Он

Ръководител производство: Джейн Ан Питърс

Екип дизайн и производство: Кони Боутроп Бридж, Хауърд Г. Браун, Джули Бърдет, Брайън У. Гиги, Кетлийн Хауърд, Денис Кърби, Джини Дж. Нилсън, Тай Пилчър, Гейл Тейт Рафърти

Предпечат: Джеф Л. Мартин

Директор печат: Крейг К. Седувън

Директор разпространение: Евън Ларсън

Превод: Росица Крупева/Георги Кралев/Георги Василев/Вивиан Богданова

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или ръководител на район/клон.

Изпращайте ръкописи и питания до Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; или e-mail: liahona@ldschurch.org.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава "компас" или "нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, хаитянски, хинди, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, синхалски, словенски, испански, шведски, тагалог, таитянски, тай, тонга, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).

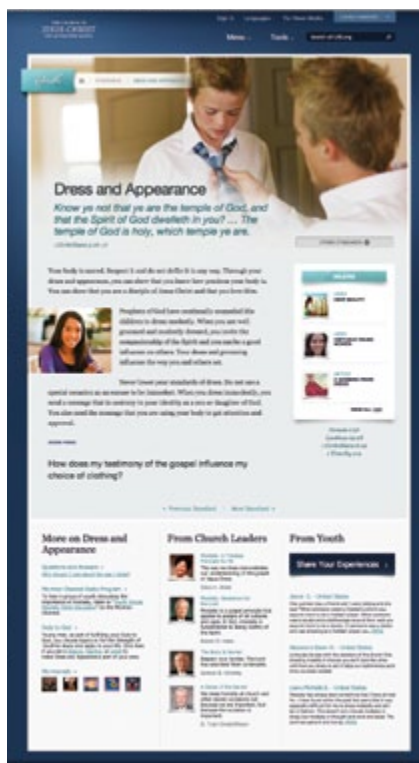
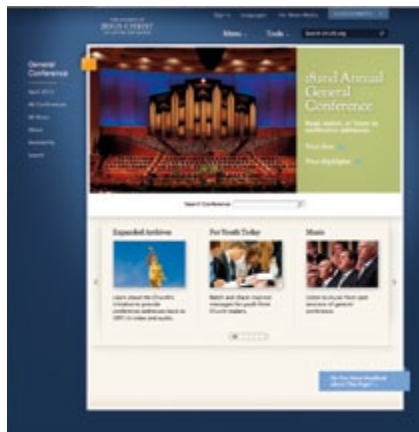
© 2012 г. на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-мейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
October 2012 Vol. 18 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Повече **ОНЛАЙН** Liahona.lds.org

ЗА ВЪЗРАСТНИ

След като прочетете за прошката в посланието на Първото Президентство, може да прочетете последната реч на обща конференция на президент Джеймз Е. Фауст, "Изцеляващата сила на опрощението" (април 2007 г.), на conference.lds.org.

ЗА МЛАДЕЖИ

На стр. 52 Мери Н. Кук обяснява как благоговението, което изпитваме спрямо храмовете, може да ни ръководи как да се обличаме. На youth.lds.org можете да намерите повече за "Облекло и външен вид" и за всеки от останалите стандарти от *За укрепването на младежите*.

ЗА ДЕЦА

Може да прочетете за близначките Елуди и Софи от Мадагаскар в "Дваж благословиите" (стр. 66) и да видите някои забавни техни снимки на liahona.lds.org.

НА ВАШИЯ ЕЗИК

Лиахона и други материали на Църквата са на разположение на много езици на languages.lds.org.

ТЕМИ В ТОЗИ БРОЙ

Номерата се отнасят за първата страница на речта.

вяра, 39, 80

Господен ден, 40

доброта, 28

завети, 8

изучаване на

Писанията, 11, 54

Исус Христос, 62, 63

история на Църквата, 14

Книгата на Мормон, 28, 81

кръщение, 68

Млади жени, 58, 60

Млади мъже, 58, 61

молитва, 38

мъдрост, 48

несгода, 28

облекло, 9, 51, 52

обръщане във вярата, 39

обща конференция, 10

подготовка, 12

подчинение, 40, 57

преподаване, 16, 20

пример, 40

приятели, 48

пророци, 28

прошка, 4

разчитане на

собствените сили, 12

родителство, 16, 20, 22

ръководство, 20

свещеничество, 46, 64

семейство, 4, 16, 20, 22,

38, 66

служба, 20, 39

труд, 12

храмове, 8, 52

целомъдрие, 16, 42

От президент
Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник
в Първото
Президентство

ЕДИН КЛЮЧ КЪМ ЩАСТЛИВОТО СЕМЕЙСТВО

Великият руски автор Лев Толстой започва романа си *Ана Каренина* със следните думи: “Всички щастливи семейства си приличат; всяко нещастно семейство е нещастно по свой начин”¹. Макар да нямам увереността на Толстой, че всичките щастливи семейства си приличат, открил съм, че повечето от тях имат едно общо нещо помежду си: членовете им успяват да прощават и забравят несъвършенствата на другите, като търсят доброто.

Хората в нещастните семейства, от друга страна, таят лоши чувства и сякаш не могат да забравят миналите обиди.

“Да, но ...”, започват онези, които са нещастни. “Да, но вие не знаете колко лошо ме нарани тя”, казва един. “Да, но вие не знаете колко ужасен е той”, казва друга.

Възможно е и двамата да са прави; а може и никой да не е.

Има много степени на обида. Има много степени на нараняване. Но съм забелязал, че често оправдаваме гнева си и убеждаваме съвестта си, като сами си разказваме истории за мотивите на другите, които осъждат постъпките им като непростиими и егоистични, докато в същото време издигат нашите собствени мотиви като чисти и невинни.

Кучето на принца

Има един стар уелски разказ от XIII в. за един принц, който се върнал у дома и открил кучето си с кръв,

стичаща се по муцуната му. Човекът се втурнал вътре и с ужас видял, че малкото му момченце липсва, а люлката му била преобърната. Принцът в яростта си изтегил своя меч и убил кучето си. Малко след това той чул плача на сина си – бебето било живо! Редом с него лежал мъртъв вълк. Всъщност кучето било спасило детето на принца от кръвожадния вълк.

Макар този разказ да е драматичен, в него има важна поука. Допуска възможността историята, която си разказваме, за да обясним защо другите се държат по даден начин, невинаги да отговаря на фактите – понякога дори не искаме да узнаем фактите. По-скоро изпитваме самооправдание за гнева си, като таим в нас своята горчивина и яд. Понякога тези лоши чувства могат да траят месеци или години. Понякога – цял живот.

Едно разделено семейство

Един баща не могъл да прости на сина си, че се отклонил от пътеката, на която бил учен. Момчето имало приятел, когото бащата не одобрявал, и вършело много неща, противни на онова, което бащата смятал че трябва да върши. Това причинило отчуждение между бащата и сина и веднага щом могло, момчето напуснало дома и повече не се върнало. Те рядко си проговаряли отново.

Дали бащата се чувствал прав? Може би.

Дали синът се чувствал прав? Може би.

Сигурен съм само, че това семейство било

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

“Като подготвяте всеки урок, запитайте се как принципът е по-добен на нещо, което членовете на семейството са изпитвали в собствения си живот” (Преподаването – няма по-велико призоваване, 1999 г., стр. 171). Обмислете да поканите членовете на семейството да споделят положителни преживявания, които са имали или наблюдавали във връзка с прошката. Обсъдете ги, като наблегнете на благоговийните от прошката. Завършете, като дадете свидетелство за важноста да си прощаваме един на друг.

разделено и нещастно, защото нито бащата, нито синът не могли да си простят един на друг. Не могли да погледнат отвъд горчивите спомени, които имали един за друг. Изпълнили сърцата си с гняв, вместо с обич и прошка. Всеки сам се лишил от възможността да влияе положително върху живота на другия. Разделението помежду им се оказало толкова дълбоко и широко, че всеки станал духовен затворник на собствения си остров от емоции.

За щастие, нашият любящ и мъдър Вечен Отец в Небесата е осигурил средствата за преодоляване на тази пропаст на гордост. Великото и безпределно Единение е най-върховният акт на прошка и помирение. Неговата величина и сила надхвърлят моето разбиране, но аз свидетелствам с цялото си сърце и душа за неговата реалност и върховна сила. Спасителят принесъл Себе си като откуп за нашите грехове. Чрез Него ние получаваме опрощение.

Никое семейство не е свършено

Никой от нас не е безгрешен. Всеки един допуска грешки, включително вие и аз. Всички сме бивали наранявани. Всички сме наранявали други хора.

Именно чрез жертвата на нашия Спасител можем да получим възвисяване и вечен живот. Като приемем Неговия начин на действие и преодолеем гордостта си, като смекчим сърцата си, можем да донесем помирение и прошка в семействата си и в личния си живот. Бог ще ни помогне да прощаваме повече, да сме по-склонни да извървим втората миля, да се извиним първи дори ако вината не е наша, да отхвърлим настрана старите лоши чувства и повече да не ги подхранваме. Да благодарим на Бог, Който дал Своя Единороден Син, и на Сина, Който отдал живота Си за нас.

Можем всеки ден да чувстваме Божията любов към нас. Не би ли следвало да

даваме малко повече от себе си на своите близки, както ни учи любимият химн “Защото тъй си щедър, Господи”?² Господ е осигурил вратата да получим опрощение. Нима единственото правилно нещо не би било да оставим настрана личния си егоизъм и гордост и да пристъпим към отварянето на тази врата на прошка за онези, с които изпитваме трудности – на първо място всички хора от собственото ни семейство?

В края на краищата щастието произтича не от свършенството, а от прилагането на божествени принципи, тъкмо в малките стъпки. Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли заявяват: “Щастието в семейния живот е най-вероятно да се постигне, когато се гради върху ученията на Господ Исус Христос. Успешните бракове и семейства се установяват и се поддържат върху принципите вяра, молитва, покаяние, *прошка*, уважение, обич, състрадание, работа и благотворни, развлекателни дейности”³.

Прошката е поставена точно по средата на тези простички истини, основаващи се на плана на щастието на нашия Небесен Отец. Понеже прошката свързва принципи, тя свързва и хора. Тя е един ключ, който отваря заключени врати, тя е началото на една честна пътека и една от най-добрите ни надежди за щастливо семейство.

Нека Бог ни помага да прощаваме повече в семействата си, да си прощаваме повече един на друг и вероятно да прощаваме повече и на себе си. Моля се да можем да изживяваме прошката като един чудесен начин, по който си приличат всички щастливи семейства. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лев Толстой, *Ана Каренина*, прев. Constance Garnett (2008), стр. 2.
2. “Защото тъй си щедър, Господи”, *Химни*, № 137.
3. “Семейството: прокламация към света”, *Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129, курсив добавен.

Молитва и мир

От Лорън У.

Една вечер спорих с майка ми и се почувствах доста зле. Затова реших да се помоля. Макар да бях в лошо настроение да не исках да бъда "духовна", знаех, че молитвата щеше да ми помогне да се почувствам по-щастлива и да не споря толкова. След като мама напусна стаята, започнах молитвата си. "Скъпи Небесни Отче, обръщам се към Тебе тази вечер, защото ..." Не. Отворих очи и отпуснах скръстените си ръце; това звучеше не-ловко. Опитах отново. "Небесни Отче, нуждая се..." Това също прозвуча странно. Чувствах как Сатана ме подтиква да се откажа от молитвата си да поискам помощ от Небесния Отец.

Внезапно почувствах подтик да кажа благодаря! Така и направих и от ума ми започнаха да се леят мисли за многото неща, за които можех да благодаря на моя Отец в Небесата. Когато приключих с благодарностите, обсъдих текущия проблем.

След това изпитах вътре в себе си един удивителен мир, топлото духовно чувство на знание, че нашият Небесен Отец и родителите ми ме обичат и че аз съм чедо на Бог. Бях в състояние да се извиня на майка си и да приема нейното извинение.

Прошката носи щастие

Президент Ухтдорф учи, че следва да прощаваме на членовете на нашите семейства. Вижте как изборите на Джозеф и Ана повлияли на тяхното семейство.

Джозеф и малката му сестра Ана играят заедно.

Ана взема играчката на Джозеф. Какво следва да направи Джозеф?

Джозеф се ядосва на Ана. Ана плаче. Майката на Джозеф го наказва затова, че се бие със сестра си. Джозеф съжалява, че е направил грешен избор.

Джозеф прощава на Ана и си намира друга играчка. Те щастливо играят заедно. Майка им се радва, че Джозеф е мил към сестра си и поддържа мир в семейството. Джозеф е щастлив, че е избрал да прости.

По-късно Джозеф и Ана трябва да помогнат на майка си да приготви вечерята. Джозеф не помага. Какво следва да направи Ана?

Ана се оплаква на майка си. Ана спори и протестира, че е трябвало сама да върши работата. На вечеря всички са нещастни заради спора.

Ана прощава на Джозеф и помага с вечерята. Тяхната майка е благодарна за помощта на Ана. Семейството се радва да са заедно на вечеря. Ана се чувства добре, че е избрала да прости.

Как *ваши*те избори да простите влияят на щастията на вашето семейство?

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетените от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.

Да почитаме своите завети

Обучението при посещение е един израз на нашето ученичество и начин да почитаме своите завети, докато служим и се укрепваме едни други. Заветът е един свят и траен обет между Бог и Неговите чедата. “Когато осъзнаем, че сме чедата на завета, ние знаем кои сме и какво Бог очаква от нас”, казва старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли. “Неговият закон е записан върху сърцата ни. Той е наш Бог и ние сме Негов народ”¹.

Като посещаващи учителки ние можем да укрепваме хората, които посещаваме, в усилията им да спазват своите свети завети. Като го правим, им помагаме да се подготвят за благословиите на вечния живот. “Всяка сестра в тази Църква, която е сключила завети с Господ, има божествена заповед да помага за спасяването на души, да води жените на света, да укрепва домовете на Сион и да гради царството Божие”², казва старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли.

Когато сключим свети завети и ги спазваме, ние се превръщаме в оръдия в Божиите ръце. Ще бъдем в състояние ясно да изразяваме вярванията си и да укрепваме взаимно вярата си в Небесния Отец и Исус Христос.

От Писанията

1 Нефи 14:14; Мосия 5:5–7; 18:8–13; Учение и Завети 42:78; 84:106

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, “Завети”, *Лиахона*, ноем. 2011 г., стр. 88.
2. М. Russell Ballard, “Women of Righteousness”, *Liakhona*, Dec. 2002, 39.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 133.

Какво мога да направя?

1. Как моите завети ме укрепяват?
2. Как помагам на сестрите, за които се грижа, да спазват заветите си?

вяра, семейство,
взаимопомощ

От нашата история

Храмът е “място за отдаване на благодарност от всички светии”, разкрива Господ на Пророка Джозеф Смит през 1833 г. Това е “място за наставление на всички онези, които са призвани за работата на служението във всичките им различни призвания и служби, за да могат те да се усъвършенстват в разбирането за служението си, в теорията, в принципа и в учението, във всички неща, които се отнасят до царството Божие на земята” (У. и З. 97:13–14).

В Наву през 40-те години на XIX в. сестрите от Обществото за взаимопомощ си помагат взаимно в подготовката за храмовите обреди. В обредите на най-висшето свещеничество, които светите от последните дни получават в храма Наву, “е видна силата на божествеността” (У. и З. 84:20). “Когато светите спазват заветите си, тази сила ги укрепява и поддържа в техните изпитания през дните и годините, които предстоят”³.

Днес верни мъже и жени от Църквата по цял свят служат в храма и продължават да намират сила в благословиите, които могат да бъдат получени само чрез храмовите завети.

ОБЛЕКЛО И ВЪНШЕН ВИД

Вднешния свят мнозина не разбират или не уважават свещената същност на нашите тела, светиите от последните дни се открояват, като се обличат по начин, който сочи, че ние знаем колко скъпоценни са нашите тела (вж. *За укрепването на младежите*, брошура, 2011 г., стр. 6–8). На стр. 52 на същото издание Мери Н. Кук, първа съветничка в Общото президентство на Младите жени, обсъжда този стандарт:

“Когато един храм бъде построен, полага се голяма грижа той да бъде защитен и грижливо украсен отвътре и отвън. Ключ при планирането на храма е разбирането, че той *представя* Господ – той е Неговият дом. Ние *уважаваме* храмовете като свещени сгради, където могат да влязат само онези, които са достойни. Ние *благословяем* пред храмовете, защото светите обреди и завети, в които участваме, правят възможно ние да се завърнем при нашия Небесен Отец.

Вашето тяло е по-скъпоценно и от най-изящния храм на земята. Вие сте обичен син или дъщеря на Бог! Тези същите принципи – представяне, уважение и благоговение, важат и се прилагат дори още повече що се касае до грижата и защитата на вашето тяло”.

Следните предложения могат да ви помогнат да научите децата си на правилните принципи за облекло и външен вид. Помнете също, че примерът ви на скромно обличане ще научи децата ви колко е важно подходящото облекло.

Предложения за преподаване на младежите

- Прочете с вашият тийнейджър раздела за облекло и външен вид в *За укрепването на младежите*. Това ще ви даде възможност да обсъдите ученията, благословиите и предупрежденията на този стандарт и да отговорите на възможните въпроси, които може да има вашия син или дъщеря.
- Обмислете да проведете семейна домашна вечер относно важността на облеклото и външния вид. Можете да попитате семейството си, “Ако Господ е на църква с вас, как бихте искали да сте облечени? Как бихте искали да се представите пред Него? Как се чувствате, когато сте облечени скромно?” Бихте могли също да обсъдите как да се обличате скромно за други случаи, напр. за училище, за работа или за обществени събития.

Предложения за преподаване на деца

- Нашето облекло представя онова, което е важно за нас. За да илюстрирате този принцип, помислете дали да не проведете семейна домашна вечер, на която всеки да се облече като мисионер или да носи най-хубавите си неделни дрехи.
- Дори малките деца могат да започнат да се обличат скромно. Прегледайте заедно с децата си напътствията на стр. 7 от *За укрепването на младежите* и осигурете облекло, което отговаря на тези напътствия. ■

СТИХОВЕ ОТ ПИСАНИЯТА ОТНОСНО ОБЛЕКЛОТО И ВЪНШНИЯ ВИД

Битие 1:27

1 Коринтяните 6:19

Алма 1:27

Тетрадка Октомврийска конференция

“Което Аз, Господ, съм изрекъл, изрекъл съм го, ... чрез Моя собствен глас или чрез гласа на служителите Ми, все едно” (У. и З. 1:38).

Да освободим календара си за конференцията

От Шерил Бър

Ако времето ни не е заето от други дейности, ще можем по-добре да чувстваме Духа, когато слушаме общата конференция.

Преди години, когато шестте ни деца бяха малки, решихме, че искаме да направим общата конференция по-значима за нас.

Говорихме колко важно е за нас да гледаме конференцията с ясен ум и отпочинали тела. Конференцията е важна възможност да получим напътствия от живите пророци. Тъй че си поставихме за цел да не планираме нищо допълнително за няколко дни преди конференцията и в съботата и неделята, когато се провежда тя. Отбелязахме си в календара тези дни като заети и всеки от нас пое ангажимент да не планира допълнителни дейности през тях.

Ако вие изберете подобен подход, той ще бъде уникален за вашето семейство и положение. Нашето семейство определи като “допълнителни дейности” училищните мероприятия, посещенията на съседските деца, вършенето на каквото и да е с приятели извън къщи, забави и вечери с тях и с роднини, изпълнението на всички проекти или работа по двора по време или между сесиите на конференцията, спасяване на училищни проекти в последната минута и приемане на допълнителни задачи на работа.

Когато настъпи седмицата преди общата конференция, бе понякога трудно да кажем “не” на всички тези дейности, но през повечето време членовете на семейството ни с радост правиха правилните избори, за да постигнем целта си. Установихме, че и по-малките ни деца поискаха да участват пълноценно в общата конференция. Мисля, че това се случи, защото ние отново и отново говорехме за важността на конференцията през предходната седмица.

Щастлива съм да съобщя, че спазването на нашия простичък график в дните преди и по време на общата конференция напълно промени преживяването от семейството ни. Сърцата и умовете ни се подготвиха за конференцията. Времето ни не бе претоварено с допълнителни дейности, тъй че можахме да почувстваме Духа, докато седяхме и слушахме словата на съвет от нашите ръководители.

Придържахме се към целта си конференция след конференция, защото това изпълва дома ни с мир. Макар няколко от децата ни вече да не живеят у дома, ние ги насърчаваме да продължават да освобождават календара си за няколко дни преди и по време на конференцията, както правим у дома. Опитваме се също да определим време, в което цялото семейство да гледаме заедно някоя сесия. Надявам се когато децата ни се задомят и имат свои деца, да продължат да отделят голяма важност на това да защитят преживяванията си, свързани с конференцията, като освобождават своя календар. ■

ДА НАПРАВИМ КОНФЕРЕНЦИЯТА ПРИОРИТЕТ

“Вземете решение как да направите Общата конференция приоритет в живота си. Решете да слушате внимателно и да следвате напътствията, дадени на нея”.

Старейшина Пол В. Джонсън от Седемдесетте, “Благословиите на общата конференция”, *Лиахона*, ноем. 2005 г., стр. 52.

ОТГОВОРИ ЗА НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ

От Ема Адамз

Склонна съм да търся големи отговори на своите предизвикателства – да моля Господ за помощ да открие това, което може да оправи всички неща. Научих, че подобен подход може да усложни допълнително нещата.

Докато преподавах в класа по евангелско учение в моя район, бях решена да задавам задълбочени въпроси, които да изискват размисъл и големи, нови, изискващи прозрение отговори. С други думи, исках да избегна декламацията на стари отговори за Неделното училище, които членовете на района изглежда предлагаха всяка седмица.

Докато изучавах внимателно Новия завет, готвейки се, бях силно впечатлена от използването на думата *пребъдвам*, която се появяваше отново и отново. Например, Йоана 15:10 казва, “Ако пазите Моите заповеди, ще *пребъдвате* в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и *пребъдвам* в Неговата любов” (курсив добавен).

В своята голяма застъпническа молитва Спасителят се моли Неговите ученици “да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас” и “Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство” (Йоана 17:21, 23).

По-голямата част от моето изучаване се съсредоточи над това как бих могла да бъда едно с Господ, как бих могла да *пребъдвам* в Неговата любов и в резултат да развия допълнително търпение – търпение, от което отчаяно се нуждаех, за да превърна преживяванията си от изтощаващи ме в такива, които ме ободряват и освещават.

По една ирония, докато търсех както да разбира думата *пребъдвам*, така и отговори на трудните предизвикателства, с които се сблъсках всеки ден, в крайна сметка бях върната обратно към точно същите отговори в Неделното училище, които се бях опитвала да избегна. Открих отговорите за своите предизвикателства, като четях Писанията, молах се всеки ден, служех на семейството си и на други хора и посещавах храма и неделните събрания. Научих, че тези прости неща представляват разликата между това да устоим и да устоим добре и с търпение.

Отговорите в неделното училище наистина са най-добрите. ■

ДА ПОДХРАНВАМЕ ВЯРАТА СИ

“Да служим, да изучаваме, да се молим и да се покланяме са четирите основи в усъвършенстване на “това, което не достига на вярата (ни)” (1 Сол. 3:10.) Ако спрем да подхранваме вярата си по който и да е от тези конкретни начини, ставаме уязвими ...

В един все по-безчувствен свят, Господ може да пониже съзнанието ни, използвайки “меча на Духа, който е Божието слово” (Ефес. 6:17; вж. и Яром 1:12.) Обаче чуването трябва да се “съедини с вяра” (Евр. 4:2) и с християнска служба, както ни е било припомняно отново и отново”.

Старейшина Нийл А. Максвел (1926–2004) от Кворума на дванайсетте апостоли, “Lest Ye Be Worned and Faint in Your Minds”, *Ensign*, май 1991 г., стр. 88.

ДА ИЗПОЛЗВАМЕ ОДОБРЕНИ ЦЪРКОВНИ МАТЕРИАЛИ

“Учителите и ръководителите използват Писанията, ученията на пророците от последните дни и одобрени учебни материали, за да преподават и свидетелстват за евангелските учения. Одобрените учебни материали за всеки клас или кворум са изредени в настоящите *Указания за учебната програма*. При нужда учителите и ръководителите допълват учебните материали с църковни списания, особено с броевете от общата конференция на *Ensign* и *Лиахона*”.

Ръководство 2: Служение в Църквата, 2010 г., 5.5.4.

Предвидливият живот

НИ ПОДГОТВЯ ЗА БЪДЕЩЕТО

Светиите от последните дни вярват в това да бъдат подготвени и да разчитат на собствените си сили. Ние вярваме в това да се подготвим в образозователен план за работа, да се подготвим финансово за черни дни и да се подготвим материално за природни бедствия и други предизвикателства. Най-важното, ние вярваме в това да се готвим духовно за Второто пришествие на Исус Христос и за да живеем отново с нашия Отец в Небесата. Този подход спрямо подготвеността се нарича предвидлив живот.

Да живеем предвидливо отразява истинската ни вечна природа: ние трябва да действаме сами за себе си, не да ни се въздейства (вж. 2 Нефи 2:26). Господ желае ние да бъдем отговорни и независими (вж. У. и З. 78:14). Той желае да живеем предвидливо заради онова, в което се превръщаме в хода на процеса: отговорни, щедри, зрели, добронамерени. Защото колкото повече разчитаме на себе си, толкова по-добре помагаме на семействата си и на другите хора. Как можем да нахраним гладните, ако ние сами сме гладни? Как можем да споделяме знание, ако то липсва на

нас самите? Как можем да градим вяра у другите, ако на нас самите ни липсва вяра?

Принципите на предвидливия живот включват следното:

- Подготовка. “Пригответе се за това, което ще дойде, защото Господ е близо” (У. и З. 1:12).
- Усърдие. “Не бъди ленив” (У. и З. 42:42).
- “Познание тъкмо чрез учение, също и чрез вяра” (У. и З. 88:118).

Когато членове на Църквата правят всичко по силите си да се грижат за себе си, но въпреки това не могат да посрещнат насъщните си нужди, те най-напред трябва да се обърнат за помощ към роднините си. Ако това не е достатъчно, Църквата може да помогне. Епископите и президентите на клон могат да използват ресурси от “Господното хранилище”, за да помогнат на членовете (вж. У. и З. 82:18–19). Всяка подкрепа от Църквата цели да помогне на членовете да си помогнат сами и да ги насърчи да работят. ■

За повече информация вж. Битие 41; У. и З. 38:30.

“Всички ние сме отговорни да се грижим за себе си и за семействата си както в материално, така и в духовно отношение. За да се грижим предвидливо, ние трябва да прилагаме принципите на пестеливия, разумен живот: радостно да живеем според средствата си, да сме доволни от онова, което имаме, да избягваме прекомерния дълг, усърдно да спестяваме и да се готвим за “черни дни”.

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли, “Предвидливо да се грижим за семействата си материално и духовно”, *Лиахона*, май 2009 г., стр. 8.

**Ние можем да работим,
за да станем независими
в следните области:**

Духовна сила: Уповавайте на Господа; спазвайте заповедите, молете се и всеки ден изучавайте Писанията; служете на другите.

Физическо здраве: Спазвайте Словото на мъдростта; упражнявайте се; спете достатъчно; упражнявайте добро здраве и хигиена.

Заетост: Работете, за да се грижите за себе си и за нуждите на семейството си.

Домашен склад: Запасете се с чиста питейна вода и постепенно натрупайте запас от храни, които употребявате редовно, и един по-дълготраен запас, например от зърнени и бобови храни.

Образование: Бъдете грамотни; придобивайте работни умения; изучавайте "най-добрите книги" (У. и З. 88:118).

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИ

Някои хора може да се чудят защо светиите от последните дни тропат хранителни запаси. Всъщност, ние складираме храна и вода, за да се подготвим за времена, когато храната и чистата вода могат да са недостатъчни или недостъпни, или когато семейните финанси се окажат оскъдни. При непредвидени обстоятелства хората, които имат складирана храна, ще се чувстват по-сигурни и ще могат по-добре да помагат на семействата и съседите си по време на кризата.

Малки и прости средства

“Великите дела се осъществяват чрез малки и прости средства” (Алма 37:6).

В ПАМЕТ НА ЕДИН ВЕЛИК ЖИВОТ

Нюъл К. Уитни (1795–1850)

Отдолу, лява вложка: Гравирен портрет на Нюъл К. Уитни. Отдолу, дясна вложка: Горният етаж на магазина на Нюъл К. Уитни в Къртлгънд, Охайо, където се провеждали църковни събрания и училището за пророци. В дъното: Магазинът на Уитни.

Нюъл Кимбъл Уитни е роден във Върмонт, САЩ, на 5 февруари 1795 г. Той е талантлив бизнесмен, който се сприятелява и влиза в партньорски бизнес със Сидни Гилбърт. В началото на бизнеса те често пътуват. При едно от тези пътувания Нюъл среща Елизабет Ан Смит от Къртлгънд, Охайо. Нюъл и Ан се ухажват и срещат три години и сключват брак през 1823 г.

Нюъл и Ан заедно търсят истината и за известно време участват в движението на кампелитите, които пророкуват, че са възстановили древното

християнство. Една вечер Нюъл и Ан се молят “да узнаят от Господ как . . . биха могли да получат дара на Светия Дух”. Ан описва видението, което получават в отговор на молитвата си: “Светият Дух се спусна над тях и облак засенчи дома ни. . . . После от облака чухме глас, който казваше: “Гответе се да получите словото Господно, защото то иде.”¹

Скоро в отговор на молитвата през октомври 1830 г. в Къртлгънд пристигат мисионери-светии от последните дни. През ноември Нюъл и Ан са кръстени. Месец по-късно на вратата

на сем. Уитни похлопват Джозеф и Ема Смит. Когато Джозеф поздравява Нюъл по име, Нюъл не може да каже, че знае името на Пророка, тъй че Джозеф отвърща, “Аз съм Джозеф Пророкът; молихте на Господ да дойда тука; какво искате от мен сега?”² После сем. Уитни подслоняват сем. Смит за няколко седмици и през септември 1832 г. им осигуряват дом.

Освен че осигурява подслон на сем. Смит, Нюъл дава и пълен достъп за ползване от Църквата на горния етаж на магазина си. В магазина на Уитни ръководителите на Църквата провеждат събрания и училището за пророци.

През декември 1831 г. Нюъл е призован като втория епископ на Църквата и по-късно служи като управител на църковните финансови дейности, като помага на Църквата да управлява средствата си и да се освободи от дълговете. През есента на 1838 г. сем. Уитни се местят във Фар Уест, Мисури, където Нюъл отново е призован като епископ и 10 години по-късно той и семейството му прекосяват равнините до Солт Лейк Сити, където той служи като Председателстващ Епископ на Църквата.

Нюъл почива на 24 септември 1850 г. в Солт Лейк Сити от респираторно заболяване.

БЕЛЕЖКИ

1. Elizabeth Ann Whitney, цитирано в Edward Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 41–42.
2. Joseph Smith, цитирано в Elizabeth Ann Whitney, “A Leaf from an Autobiography,” *Woman's Exponent*, Aug. 15, 1878, 51.

Дан Джоунз (1810–1862)

От основаването на Църквата са били призвани над един милион мисионери, но Дан Джоунз е нещо повече от един на милион. За този уелски мисионер президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) казва, “С оглед броя на обърнатите, без съмнение Дан Джоунз трябва да бъде включен в първите десет най-продуктивни мисионери в историята на Църквата”¹.

Преди да стане мисионер, Дан емигрира от Уелс в САЩ и работи по р. Мисисипи като капитан на параход на име *Мейд ъф Айова*, който докарва много светии от последните дни в Наву, Илинойс. Присъединява се към Църквата през 1843 г. и става близък приятел с Пророка Джозеф Смит.

Мисиите на Дан изпълняват последното записано пророчество на Джозеф Смит. В нощта преди да бъде убит, Пророкът Джозеф Смит чува изстрели през прозореца на затвора Картидж, тъй че избира да спи на пода. До него е Дан Джоунз. Пророкът пита Дан дали се страхува да умре. Той отвръща, “Това време е дошло, така ли мислиш? Ангажиран в такава кауза, не мисля, че смъртта би била твърде страшна”. Тогава

Джозеф предрича, “Ти пак ще видиш Уелс и ще изпълниш мисията, за която си назначен, преди да умреш”².

Пророческото обещание се изпълнява през 1845 г., когато Дан и съпругата му, Джейн, са призвани да служат в Уелс. Дан използва ораторския си талант, за да проповядва Евангелието с голяма убедителност. Той говори свободно уелски и английски и свидетели са записали, че говори толкова пленително, че може да задържи вниманието на слушателите на който и да е от езиците с часове.

Докато е в Уелс, Дан публикува на уелски език периодични издания на Църквата, брошури и книги. Под негово ръководство при първата му мисия мисионерите установяват в Уелс 29 клона и кръщават почти по 1 000

души годишно. През 1852 г. той е призван на втора мисия в Уелс и въпреки растящото гонение на Църквата, за четири години са кръстени около 2 000 души.

При завръщането си Дан помага много обърнати във вярата да се доберат до Юта. Когато почива на 51 г., той е помогнал в западните САЩ да пристигнат около 5 000 души.

БЕЛЕЖКИ

1. Gordon B. Hinckley, “The Thing of Most Worth,” *Tambuli*, Mar. 1994, 8.
2. Джозеф Смит, в *History of the Church*, 6:601.

Отляво надясно: Портрет на уелския мисионер Дан Джоунз. Параход, подобен на онзи, командван някога от капитан Дан Джоунз, наближава пристана в Наву, Илинойс. Дан Джоунз помага на уелски емигранти.

Да учим НА ЦЕЛОМЪДРИЕ И ДОБРОДЕТЕЛ

От Матю О.
Ричардсън

Втори съветник в
Общото президентство
на Неделното училище

*Родителите
могат да
използват
тези шест
стратегии,
за да учат
децата си
относно
сексуалната
интимност.*

За мен е привилегия да се срещам с юношите и младежите с всякакви знания и от цял свят. Веднъж говорих с група особено впечатляващи тийнейджъри относно добродетелта, целомъдрието и моралния живот. След като им казах колко съм впечатлен от техните коментари, увереност, външен вид и маниери, аз попитах, “Как сте станали толкова ясни, разбираеми, сигурни в отговорите си и така свободни в щекотлива тема като тази?” Една млада жена каза без колебание, “Имам родители, които ме учат”. Другите кимаха с глави в знак на съгласие. Това простичко, но дълбоко преживяване подчерта влиянието, което имат родителите в живота на децата си – особено в ролята им да учат относно добродетелта, целомъдрието, сексуалната интимност и подходящите взаимоотношения.

За нещастие, много родители изглежда не учат децата си относно секса толкова добре, колкото биха могли. Например, като провеждах проучване сред над 200 активни несемейни младежи-светии от последните дни, открих, че само около 15 процента считат родителите си за основен източник на информация по сексуални въпроси. Тези млади членове казваха, че научават по този основен въпрос предимно от приятели, връстници, Интернет, информационни и развлекателни медии, учебници,

далечни роднини или от своите църковни ръководители.

Разбира се, това не е лека тема за преподаване. Но вярвам, че родителите са най-добрите учители за такива свещени принципи. Следващите стратегии ще ви помогнат да развиете прости, ефективни и трайни принципи и практики, които спомагат за ефективно обучение и преподаване – особено в преподаване как вашите деца да водят добродетелен и целомъдрен живот.

Преподаването и обучаването следва да започват отрано. Родителите, които

ефективно учат децата си относно сексуалните въпроси, разбират, че повечето деца се сблъскват с подобни въпроси на далеч по-ранна възраст отколкото те и родителите им биха желали. Много деца се натъкват на сексуално съдържание в Интернет още на 11 години, и дори по-рано. Развлекателните мероприятия, спортни събития, реклама и дори обществените медии са все по-наситени със сексуални изображения и внушения.

Някои родители може да попитат, “Кога следва да почна разговори на сексуални теми?” Зависи от възрастта и зрелостта на детето и конкретната ситуация. Духовното напътствие ще дойде, когато родителите с молитва и внимание наблюдават поведението на децата си, внимателно ги слушат и отделят време да обмислят и забележат кога и какво да учат. Спомням си например как синът ми задаваше въпроси относно анатомията, когато бе едва на 5 години. Макар и малко обезпокоително и неловко, ясно бе, че е настъпил подходящия момент за разговор. Обаче докато мислех как да отговоря, бе ясно, че това *не бе* подходящото време да говоря със сина си по всички въпроси, свързани със секса.

Преподаването и обучаването следва да се провеждат често. Обучаването е процес, а не еднократно събитие. Когато дойде време да учим децата относно

сексуалната интимност или други подобни въпроси, хората често го наричат “разговорът за онова нещо”. Преднамерено или не, този термин подразбира родителите на учат относно темата в един разговор. Това не е най-ефективният начин едно дете да учи. Спасителят учи, че ние научаваме “ред по ред, правило след правило” (2 Нефи 28:30). Ще имаме по-успешно преподаване, когато отново се връщаме към темата с децата си, докато те растат и стават по-зрели. Родители, които разбират този принцип, се подготвят умствено, емоционално и духовно да учат децата си относно сексуални теми през детството и юношеството.

Ефективното преподаване и обучение почива на връзката учител и ученик. Когато става дума да учим деца относно свързани със секса теми, повечето родители се безпокоят изключително за това *какво* следва да кажат. Макар това да е важно, ефективното преподаване далеч надхвърля говоренето и разказването на

съдържанието. Всъщност *начинът*, по който родителите подхождат към обучението на децата си, може да се окаже по-важен от онова, което могат да кажат в действителност. Изследвания подкрепят заключението, че родителите, които имат най-голямо влияние над децата си, що се отнася до сексуалните теми, са онези, които общуват открито, проявяват обич и грижа и активно участват в живота на децата си.¹

Коментарите на млади светии от последните дни от моето неофициално изследване многократно се концентрират върху желание родителите им да са по открити или склонни да говорят на теми, свързани със секса. Тези пълнолетни младежи заявяват, че не само биха желали родителите им да участват в процеса, но и биха предпочели родителите да “разговарят с тях, вместо *на* тях”. Те копнеят за разговори, които са “естествени, нормални, удобни”, и далеч по-малко “неловки”. Това би следвало да мотивира родителите

Родителите, които въздействат най-добре на децата си по въпросите, свързани със секса, са онези, които общуват открито, проявяват обич и грижа и са активно ангажирани с живота на децата си.

да работят по-здраво върху това да са на разположение, естествени и спокойни по отношение на темите, ситуацията и дори подходящия момент. Ако трябва да бъде платена някаква цена родителите ефективно да учат децата си на неща, които са от най-голямо значение, тъкмо те, родителите, трябва да действат по начини, които помагат децата им да се чувстват удобно и сигурно, говорейки по всички теми – особено по най-личните.

Преподаването и обучението са най-ефективни, когато темата е уместна и реална. В зависимост от подхода ни, преподаването относно сексуалната интимност може да ни кара да се чувстваме неловко, нереалистично, непрактично или дори наставнически. Ключът към успеха е да си дадем сметка, че повечето въпроси и грижи, които имат децата, са реакция на реални житейски ситуации и наблюдения. Като им обръщаме внимание, слушаме ги и ги наблюдаваме, ние ще разпознаем какво е нужно да преподадем.

Например филми, стилове и моди, популярни идеи, ТВ програми, реклами или стихове на песни дават широка възможност да говори за морални стандарти. Други възможности ще дойдат, като наблюдаваме връзките и взаимодействията на децата ни с другите, начинът по който се обличат те и връстниците им, езика, който използват, доколко се чувстват зависими от противоположния пол, както и различни интерпретации на целомъдрието и моралните стандарти в обществото. В реалния живот има множество възможности да говорим с децата за нравствеността и добродетелта.

Вероятно най-важната страна да преподаването, свързано с реалния живот, е родителите да са пример на целомъдрие, скромност и добродетел в собствения си живот. Децата ще слушат и следват по-лесно съвет от родителите си, когато той се основава на добрия родителски пример.

Обратното също е вярно. Както казва старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли, “По много начини нашите действия говорят по-високо от думите ни. Президент Бригъм Йънг (1801–1877) учи:

*Като им
обръщаме
внимание,
слушаме
ги и ги
наблюдаваме,
ние ще
разпознаем
какво е
нужно да
преподаваме.*

“Ние следва да им даваме примера, който желаем те (нашите деца) да следват. Даваме ли си сметка за това? Колко често виждаме родители да изискват подчинение, добро поведение, мили думи, приятен изглед, любезен глас и буден израз от дете или деца, когато те самите са пълни с горчивина и кавгаджийство! Колко непоследователно и неразумно е това!” Децата ни ще забележат подобна непоследователност у нас и вероятно ще намерят оправдание и те да постъпват така”².

Учениците учат най-добре, когато разбират какво преподава учителя. Твърде много юноши и младежи се дразнят от това, че родители и дори църковните им ръководители са склонни да използват “кодови думи” и неизказани послания, които всъщност пораждаат повече въпроси, отколкото отговори, и повече напрежение, отколкото помощ. Това е в сила особено щом става дума за сексуални теми.

Докато служех като епископ на един район с несемейни пълнолетни младежи, бивах често питан какво означава “петинг”. Моите верни членове на района биваха учени, че не трябва да участват в петинг, но никой никога не бе ги учил какво е това. Трудно им бе да спазват напътствие, което не разбираха.

Президент Марион Г. Ромни (1897–1988), първи съветник в Първото Президентство, обяснява, че не е достатъчно да преподаваме по начин, който другите ще разберат, но трябва да учим и по начин, който никой няма да разбере погрешно³. Вместо да говорим кодирано или на жаргон, ще имаме повече успех, ако използваме правилни и подходящи термини. Това подпомага разбирането и култивира уважение.

Обърнете внимание на начина как старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли ефективно преподава морални принципи и стандарти. Той казва: “Всяка сексуална интимност извън връзките на брака – имам пред вид преднамерен контакт със свещените, интимни части на тялото на друг човек със или без облекло, е грях и е забранено от Бог. Прегрешение е също преднамерено да се подбуждат тези

чувства във вашето собствено тяло”⁴.

За да преподаваме ефективно, трябва да се уверим, че хората които учим, разбират посланието. Простички въпроси като, “Дали това отговаря на въпроса ти?” или “Дали обясних добре?”, или, “Имаш ли други въпроси?” много помагат.

Учениците възприемат, когато учителите свързват посланието с вечни принципи и стандарти. Вместо да се концентрираме само над важни “факти от живота”, ефективното евангелско напътствие ще се получи, като свържем тези факти с “фактите от вечния живот”. Например когато говорим за телата си, можем да кажем как нашият любящ Небесен Отец ги е създал и как ние следва да подхождаме към Неговите творения с уважение и съгласно Неговите очаквания.

Макар светът да тъне в неморалност, все още има надежда за бъдещите поколения. Тази надежда се съсредоточава върху родителите, посвещаващи по най-добър начин усилията си да учат подрастващото

поколение да бъде добродетелно и целомъдрено. Родителите, които учат децата си да водят добродетелен и целомъдрен живот, се стремят да увеличат разбирането си и да подобрят своите умения да преподават. Правейки това, те разбират, че “Господ ще ни укрепва, докато преподаваме по начина, по който ни е заповядал Той”. В крайна сметка, това “е труд, изпълнен с обич – една възможност да помогнем на другите да упражняват праведно свободата си на избор, да дойдат в Христа и да получат благословиите на вечния живот”⁵. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Bonita F. Stanton и James Burns, “Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents,” in *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, ed. Daniel Romer (2003), 193–200.
2. Robert D. Hales, “Our Parental Duty to God and to the Rising Generation,” *Liahona*, Aug. 2010, 74.
3. Вж. Jacob de Jager, “Let There Be No Misunderstanding,” *Ensign*, Nov. 1978, 67.
4. Richard G. Scott, “Serious Questions, Serious Answers,” *Liahona*, Sept. 1997, 31.
5. *Преподаването – няма по-велико призвание*, (1999) г., стр. 4.

Вероятно най-важната страна да преподаването, свързано с реалния живот, е родителите да са пример на целомъдрие, скромност и добродетел в собствения си живот.

Преподаване НА ПРАВЕДНОСТ У ДОМА

Отговорност и благословия за родителите е да поучават и обучават децата си да живеят праведно.

От старейшина
Делбърт Л.
Стейпли
(1896–1978)

От Кворума на
дванадесетте апостоли

Делбърт Л. Стейпли е роден на 11 декември 1896 г. в Аризона, САЩ. Той е отделен като член на Кворума на дванадесетте апостоли на 5 октомври 1950 г. и служи в него до смъртта си на 19 август 1978 г. Това духовно послание е отправено в университет "Бригъм Йънг" на 1 февруари 1977 г. Пълния текст на това обръщение на английски език може да бъде намерено на speeches.byu.edu.

Родителите имат възможността да поучават и моделират характера на малките си деца, преди Сатана да има силата да ги изкушава и преди те да достигнат възраст от 8 г., когато стават отговорни пред Бог. ... Господ е дал на родителите тези скъпоценни години, първите години от живота на детето, когато децата не са отговорни за нещата, които казват и вършат. Отговорност и благословия за родителите е да поучават и обучават децата си да живеят праведно.

Най-ефективният начин да преподаваме праведност и религия у дома е чрез пример. Надяваме се, че родителите ще опазят своя живот чист и неопетнен и така

ще могат да използват примера на своя живот, за да възпитават и обучават собствените си деца. (Президент Дейвид О. Макей (1873–1970) учи): "Ако поучавате на вяра в Бог, сами покажете вяра в Него; ако поучавате на молитва, сами се молете; ... ако искате те да са въздържани, сами се въздържайте от неумереност; ако искате децата ви да живеят живот на добродетел, самоконтрол, достоен за похвала, тогава сами дайте достоен пример във всички тези неща"¹. Като правите това, тези поучения ще станат по-внушаващи за децата ви и те, след като са получили подобно напътствие от родителите си, могат да се укрепят срещу изкушенията на Сатана, чиято цел е да унищожи живота им, когато достигнат възрастта на отговорността. Родителите имат дълга да бъдат онова, което желаят да станат децата им по отношение на учтивост, искреност, въздържаност и смелост да вършат винаги правилното. Примерът е далеч по-силен от наставлението.

Всекидневният живот в къщи трябва да съответства на нашите църковни принципи и стандарти. Бизнес взаимоотношенията ни трябва да отговарят на вярата ни. Децата бързо разкриват неискреността. Джон Милтън казва, че лицемерието е единственият грях, който минава неразкрит, освен пред самия Бог. Децата обаче усещат нещата, които не са наред, и се възмущават от неискреността и лъжливите претенции. Ние знаем, че децата се повлияват далеч повече от това, което проповядваме чрез живота си, отколкото от това, което проповядваме с думи. Родителите следва винаги да бъдат честни с децата си, да спазват обещанията си към тях и винаги да говорят истината. Именно последователният родител печели

доверието на детето си. Когато едно дете чувства, че не злоупотребявате с доверието му и му отвръщате с доверие, то никога няма да го погази, нито ще донесе позор на името ви ...

Родителите следва никога да не се карат в присъствието на децата си. Понякога караниците започват от опит да се поправи или дисциплинира някое дете. Единият родител критикува; другият възразява. И обединеното влияние на дома, що се отнася до децата, е унищожено. Родителите трябва да бъдат единни в това по какъв път искат да върви детето; иначе то може да поеме по лоши пътеки, защото е объркано. Ричард А. Еванс казва: "Разделението между родителите не е добро, обърквашо е и отслабва семейните устои. Хората, към които детето се обръща за напътствие, трябва да бъдат единни в напътствието, което дават"². Знаем, че децата са чувствителни към семейните настроения и чувства; те могат да усещат напреженията и несъгласията, които невинаги могат да разберат или определят ...

Едно дете има право да чувства, че у дома си има място на убежище, защита от опасностите и злините на външния свят.

Семейното единство и целокупност са нужни в осигуряването на тази нужда. Няма друго място освен домът, където в този живот може да бъде намерено истинско и трайно щастие. Възможно е да направим от дома си късче от небесата; наистина, представям си небето като продължение на идеалния дом тук на земята"³...

Евангелието, което проповядваме, е истинно. Христос е жив, Бог е жив и горе се подготвят славни мисии за всички Негови верни и отдадени чеда. Планирайте сега онзи дом и семейство, които желаете, и как да посрещнете нуждите на своите деца, за да ги държите на пътеката на праведността, която води семейството към вечен живот в селестиялния дом. Бог да благослови всички ви, мои братя и сестри. Мисля, че можете да разберете, че много от казаното се отнася до вас. И за младите хора, които идват да благословят живота ви, е много важно да организирате дома си по един свещен начин. ■

Главни букви и пунктуация стандартизирани.

БЕЛЕЖКИ

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1967), 11.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975), 23.
3. Вж. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), 490.

Едно дете има право да чувства, че у дома си има място на убежище, защита от опасностите и злините на външния свят. Семейното единство и целокупност са нужни в осигуряването на тази нужда.

ДА ПОМОГНЕМ НА МЛАДЕЖИТЕ ДА ИМАТ ДУХОВНИ ИЗЖИВЯВАНИЯ

Никой не може да накара насилно младежите да имат духовни преживявания, но както са открили тези родители и ръководители, има много начини да подхранваме преживявания, водещи до обръщане във вярата.

Когато Вячеслав и Зоя Гулко станали проучватели в Църквата, 13-годишната им дъщеря Кира не била особено развълнувана. Тя отказала да участва в мисионерските беседи и когато разбирала, че старейшините ще идват в дома им, “демонстративно затваряше вратата на стаята си”, спомня си майка ѝ.

Брат и сестра Гулко, които решили да се присъединят към Църквата, смятали, че ако успеели само да дадат на Кира възможност да почувства Духа, сърцето ѝ щяло може би да бъде докоснато. Тъй като собственото свидетелство на сестра Гулко дошло, когато тя присъствала на кръщението на друг човек, тя помолила Кира да дойде на *нейното* кръщение – просто да ѝ помогне да се преоблече в сухи дрехи след

това. За изненада на сестра Гулко Кира се съгласила.

“Получи се!”, спомня си сестра Гулко. “Небесният Отец действаше по един чудотворен начин”. Кира *наистина* почувствала Духа и седмица след кръщението на родителите си се съгласила да се срещне с мисионерите. Тя започнала да чете Книгата на Мормон. Няколко седмици по-късно сестра Гулко забелязала, че над бюрото на Кира виси лист хартия; на него били написани стихове от 2 Нефи 2:25. Два месеца и половина след своето кръщение сем. Гулко присъствало на кръщението на дъщеря си. Сега, 20 години по-късно, Кира е омъжена. Тя и съпругът ѝ Дейв са запечатани в храма и отглеждат своите двама сина в Евангелието. Тя вярно е служила в няколко призвания и е останала активна в Църквата.

Чрез това преживяване Зоя казва, че е научила много важен урок, отнасящ се до родители, които са били членове на Църквата цял живот, така както било с нея и съпруга ѝ като нови членове: родителите и ръководителите не могат насилно да доведат децата си в Евангелието, но *могат* да ги поканят на места и събития, където младежите могат да получат собствени духовни изживявания. Тези изживявания могат на своя ред да доведат до обръщане във вярата.

Свържете съвременни примери с Божието слово и с живота на младежите.

Но все пак кой е най-добрият начин за създаване на подобни изживявания? Родители и ръководители от цял свят споделят кое е подействало при тях.

Дайте на младежите възможности да служат

Район Гранха Виана в кол Сао Пауло Бразилия Котия има висока степен на активност сред младите мъже. Но ръководителите забелязали, че някои се сблъскват с лични предизвикателства и имат трудности да изпълняват свещеническите си задължения.

След като епископството и ръководителите на Младите мъже се посъветвали заедно, решили да съсредоточат техните дейности по-скоро върху службата, отколкото върху развлеченията. Това включвало посещения на слабо активните членове на кворуми, проповядване заедно с пълновременните мисионери и разнасяне на участието на лежачо болни членове на

района. Тези дейности дали на младите мъже възможности да постъпват според принципите, които изучавали в Семинара и неделните събрания (вж. 2 Нефи 2:26).

С времето “тези духовни дейности промениха чувствително нещата към по-добро”, съобщава един свещенически ръководител.

“Бяхме удивени, когато в една неделя за пост всички наши млади мъже дадоха свидетелства”, казва той. “Докато го правеха, много от тях със сълзи си припомниха добрия дух, който са почувствали по време на тези дейности на служба. Един млад мъж сподели как занесъл участието на по-възрастен член на района ни, който от три години е на легло. Съпругата му, вярна сестра, посрещала младите мъже с радост и надежда. След обряда тя споделяла с тях щастието, което изпитвала благодарение на Евангелието в живота си, въпреки големите проблеми и предизвикателства, които имала. Те чувствали Духа и осъзнавали промяната, която евангелието предизвиквало в живота на хората. Изживяването било толкова силно, че те ще го помнят още много години – вероятно през целия си живот”.

Той отбелязва, че никога не е виждал подобен резултат при “никоя игра на футбол или забавна дейност на ОВУ”. Вместо това преживяването го е поучило колко е важно да се насърчават изживявания, при които младежите да могат да почувстват Духа.

“Социалните дейности са важни”, продължава той. “Но духовните са жизнено важни, за да помогнат на младежите да изградят собствените си свидетелства”.

Всяка неделя в район Рен, кол Анже Франция, сестра Делфин Летор като президентка на Младите жени, дава на всяка млада жена присъствена картичка и я моли да избере някоя връстница, която не е била на църква, и да ѝ пише. Младите жени пишат за урока от тази седмица, който са научили или който ги е вдъхновил, както и приятелска лична бележка. После сестра Летор или

Преподавайте, като използвате словата на живите, а също и на древните пророци.

някоя от съветничките ѝ изпраща картичките по пощата на сестрите, които не са били на църква.

Дейността е проста, но ефикасна, казва тя, не само като начин сестрите, които не идват, да узнаят, че ги помним, но също и като начин онези, които пишат картичките, да мислят повече една за друга.

“От дребните неща произлизат големи чудеса”, казва тя (вж. Алма 37:6). “Виждали сме това да се проявява. Младите жени биват насърчавани и това преживяване допринася за нарастване на свидетелството им”.

Свържете младите с Божието слово

Алма учи, че проповядването на словото Божие има могъщ ефект (вж. Алма 31:5). Дейвид Елмър, ръководител на Младите мъже в Тексас, САЩ, знае това и поиска да осигури на ръководените от него млади мъже изпълнено с приключения скаутско пътешествие и съдържателно преживяване, което ще им помогне да се подготвят за бъдещето.

Брат Елмър обмислил с молитва какво би могъл да сподели и се почувствал насочен към една реч на старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли. По време на пътуването брат Елмър преподавал от онова послание, включително разказа за новозеландската ръгби легенда Сидни Гоинг, отложил спортната си кариера, за да отслужи мисия, който старейшина Андерсън споделя. “Вашата мисия ще бъде една свята отговорност да довеждате други хора в Христа и да им помогнете да се подготвят за Второто пришествие на Спасителя”, казва старейшина Андерсън.¹

Преживяването било въздействащо, казва брат Елмър, защото преподавал от словата на един жив пророк. В края на посланието всички млади мъже и ръководители написали имената на си на топки за ръгби като обет да отслужат мисия и осезаемо напомняне какво са научили и изпитали. Много от бащите и ръководителите останали будни цяла нощ, говорейки на младите мъже как техните мисии са повлияли на живота им.

“Нашият Бог е един личен Бог; Той познава Своите младежи”, казва брат Елмър. “Той е наясно с техния живот и предизвикателства, и какво се случва с тези деца. Никога не знаете как Той действа в техния живот. Тъй че ние като ръководители подготвяме атмосферата те да почувстват Духа. Можете да направите това чрез

Писанията и словата на пророците, но Господ е Онзи, Който работи с техните сърца, не ние”.

Бъдете постоянни

Брат Елмър казва, че иска младите мъже да помнят и нещо друго от пътуването: че тяхното евангелско обучение било последователно.

“Чувствах, че част от отговорността ми е да им осигуря преживявания с усещане на Духа, и ако исках това да се случи, трябваше да свърша своята част, като го планирам”, казва той. “Старейшина Дейвид А. Беднар учи за създаването на духовни модели в живота ни, модели като изучаване на Писанията, молитва и семейна домашна вечер². И докато бяхме излезли тази седмица, ние поддържахме духовните си модели. Цялата група се молахме. Възложихме млади мъже да споделят 10-минутно духовно послание сутринта, а ръководителите и бащите им подготвиха послание за вечерта.

Работата беше там, че макар да бяхме далеч от дома и дейностите ни да бяха различни от обичайните, духовните ни модели не бяха прекъснати. Младите мъже може и да запомнят конкретните уроци, може и да не ги запомнят, но се надявам да помнят модела, който

Откривайте спонтанни моменти за преподаване във всекидневните дейности.

поддържахме – духовни послания, молитви и изучаване на Писанията”.

Майра Бокобо Гарсия от Филипините също знае колко ценно е постоянството, както и че преподаването започва у дома. Сестра Гарсия и съпругът ѝ Едуин имат трима сина и 6 дъщери на възраст от 8 до 22 г., всички заети в различни полезни дейности. Макар че това може да значи, че много хора ходят на много различни места, семейството се старае упорито да са заедно на вечеря.

“Готвенето и радостното приготвяне на храната, вечерята заедно са един от най-хубавите начини да съберем децата ни”, казва сестра Гарсия. Тя отбелязва, че времето за хранене е време за отдих, общуване един с друг и разпознаване на Господните благословии.

Черпете от съществуващите възможности да учите и слушате

Джослин Фийъдън от Нова Скотия, Канада, казва, че най-важният урок, който

е извлякла от отглеждането на 6 деца, сега на възраст от 20 до 30 г., има отношение не само към прякото преподаване, но и със “създаването на среда, където децата могат за себе си да научават истини”.

“Не прибързвайте да избирате вместо тях или да отговаряте на всичките им въпроси”, казва тя. Вместо това тя препоръчва да насочваме децата към “Писанията или съвет от нашите пророци за напътствие и отговор”. Тя добавя, “И бъдете готови да обсъждате откритията им”. В допълнение, когато получава отговори от децата си, понякога тя отговаря, като задава своя въпрос: “Какво мислиш, че би следвало да направиш?”

“Имайте увереността, че те ще изберат правилното”, казва тя. “Когато помагаме на децата си да се научат да разпознават Духа в живота си през многобройните моменти за поучение, които всеки ден имаме с тях, и те знаят какво е да усетиш Духа, за тях това ще бъде катализатор да търсят повече духовни преживявания, като така ще се укрепва свидетелството им за реалното съществуване на нашия Небесен Отец и Неговия Син Исус Христос. Това води до ефекта на вълната: колкото повече те чувстват светлината и утехата, носени от Духа, толкова повече ще ги желаят и ще се стремят да вършат неща, които ще правят Духа в живота им по-изобилен”.

Тя бърза да изтъкне, че принципите, които са били ефикасни в семейния живот за нея, са същите, които църковните ръководители многократно преподават. Например, тя казва, че макар някои поучения да могат да бъдат отправени при официални обсъждания, като семейна домашна вечер, семейно изучаване на Писанията и семейна молитва, родителите могат да бъдат водени от Духа и да търсят моменти за преподаване³.

“Излизане на разходка, пътуване с кола за дейност, игра на баскетбол, по време на хранене с цялото семейство, съвместна работа, пеене или служба на другите са само

Как останах силен в Евангелието

От Туа Роджърз

Бях кръстен на 12 г. и за дълги години бях единствен член на Църквата в моето семейство. Това не винаги бе лесно, но за щастие бях благословен с добри ръководители, които ми помагаша в моето пътуване с изучаване на евангелските учения и прилагането им за укрепване и подобряване на живота ми. Поради решението ми да остана предан на онова, в което вярвах, видях в живота ми да идват големи благословии, а по-късно и в живота на членовете на моето семейство.

Ето някои неща, които ми помогнаха да остана силен:

- Стойте близо до Небесния Отец чрез дейности като молитва и изучаване на Писанията. Той е наясно със ситуацията, пред които сме изправени. Да стоя близо до Него ми помагаше да помня кой съм.
- Следвайте съвета на църковните ръководители. Видях в собствения си живот истинността на съвета, даден от пророците и апостолите.
- Знайте, че животът според Евангелието създава по-добър живот сега и във вечността. Това ми е помагало

да поддържам стандартите и вярата си. Ръководителите ме насърчаваха да посещавам храма, което ми помогна да си представя вечния живот.

- Заобиколете се с добри приятели, които споделят вашите стандарти. Бях благословен с добри приятели, които ме улесниха да вземам добри решения и да опазя вярата си.
- Стойте близо до семейството си. Обичах своето семейство и исках да изграждам здрави връзки с тях.
- Изживейте живота си. Следвайте стандартите и участвайте в програмите на Църквата. Те ще ви помогнат да проявявате вяра и да правите добри избори. Добрите избори често правят живота по-лесен и винаги по-щастлив.

някои от дейностите, където в нашето семейство може да се провежда евангелско преподаване”, казва тя. “Разговорът върху евангелски теми често става естествено, докато сме заети с други дейности”.

Работете заедно за една обща цел

Скоро след като се дипломира от университет “Бригъм Йънг”–Хавай, Каян Даниз Мок се връща у дома в Хонконг и получава призование като президентка на Младите жени. Докато се адаптира да си бъде у дома, да започне кариера и да продължи магистратура, тя искрено се моли за вдъхновение да помогне на младите жени, с които работи, да развият свидетелства, които да ги подготвят за бъдещето.

Една неделя, докато преподава за вечната перспектива, сестра Мок разпознава подтик да чете Книгата на Мормон с една млада жена, която в онзи ден била единствена на църква.

“Съветничката ми и аз откликнахме бързо, като си поставихме за цел да изчетем Книгата на Мормон като екип с младата жена”, казва сестра Мок. “Тя без колебание прие предизвикателството, тъй като щяхме да вървим към целта заедно”.

Оттогава сестра Мок, нейната съветничка и тази

млада жена поддържат нещо като “система за приятелство” във Facebook и чрез СМС-и си напомнят взаимно да четат и да споделят една с друга какво научават.

Сестра Мок казва, че е видяла доказателство за забележителна промяна в живота на онази млада жена благодарение на нейното изучаване на Писанията. И докато сама четяла Писанията по време на всекидневното си пътуване с влака, сестра Мок получила благословии и за себе си. “Също почувствах Духа и получих отговори на молитвите си, докато продължавах напред в живота”, казва тя.

“Според моя опит, някои младежи се безпокоят и не са сигурни дали ще могат да получат свидетелство и да имат духовни преживявания, като останалите”, продължава тя. “Като работим заедно, ние ги уверяваме с действията си, че нещата се получават и че сме там да ги подкрепяме във всяка стъпка по пътя”. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Нийл А. Андерсън, “Подготвяне на света за Второто пришествие”, *Лиакхона*, май 2011 г., стр. 50.
2. Вж. Дейвид А. Беднар, “По-усърдни и загрижени у дома”, *Лиакхона*, ноем. 2009 г., стр. 17–20.
3. Вж. напр. Робърт Д. Хейлз, “Нашият дълг към Бог: Мисията на родителите и ръководителите към подрастващото поколение”, *Лиакхона*, май 2010 г., стр. 95–98; Дейвид А. Беднар, “По-усърдни и загрижени у дома”, *Лиакхона*, ноем. 2009 г., стр. 17–20.

От старейшина
Пол Б. Пайпър
От Седемдесетте

КНИГАТА НА АЛМА: УРОЦИ ЗА ДНЕСИШНИЯ ДЕН

Нефитите с вяра устояли на изпитанията на своето време и са свидетелство, че Господ ще даде благословиите и защитата, от които се нуждаем, за да посрещнем успешно предизвикателствата на нашето време.

В края на царуването си цар Мосия предложил монархията да бъде сменена със система на съдии, избирани от народа. Предложената система трябвало да се основава на дадените от Бог закони, прилагани от съдии, които да бъдат избирани от народа.

Принципът на свободния избор бил основата на предложената система – хората, а не царят щели да поемат отговорността да постъпват съобразно закона. Понеже “не се случва често гласът на народа да желае нещо противно на онова, което не е право” (Мосия 29:26), тази система щяла да осигури повече защита на правата на отделните хора и колективната праведност на обществото.

В отговор на предложението на Мосия хората “се загрижиха извънредно всеки човек да има еднаква възможност из цялата земя; да, и всеки човек прояви желанието

си да отговаря за собствените си грехове” (Мосия 29:38).

Книгата на Алма съдържа историята на народа през 40-те години след като предложената система била приета. Последните глави от летописа на Алма, от 43 до 62, разказват за един период от сериозни предизвикателства и изпитания. През този кратък 19-годишен период народът се сблъскал с вътрешно политически предизвикателства, външни заплахи и почти неспирен въоръжен конфликт.

Два пъти държавната система била заплашено отвътре от хора, които се стремели да се възкачат като царе и да лишат народа от правото да избира водачите си и да се покланя свободно на Бог. Едновременно хората трябвало да се защитават от многобройни външни нападения на ламанитите, решени да унищожат нефитското управление и да поробят нефитите.

*През всичките
свои предизвика-
телства правед-
ните нефити
могли да черпят
сила от факта,
че действали с
чисти мотиви.
Единственото им
намерение било
“да защитят себе
си и семействата
си, и земите си,
и страната си,
и правата си, и
религията си”.*

Икономическата разруха от тези многобройни предизвикателства, макар и не специално упомената, изглежда също била значително предизвикателство за народа. Съставяйки този свещен летопис, Мормон почувствал подтик да даде подробен разказ за този период. Всъщност, ако беше дал подобни подробности за останалите 1 000 години от историята на нефитите, Книгата на Мормон щеше да съдържа над 2 500 страници!

Президент Езра Тафт Бенсън (1899–1994) учи:

“Книгата на Мормон ... била написана за нашето време. Нито нефитите, нито ламанитите някога са разполагали с тази книга в древността. Тя е предназначена за нас. ... Според вдъхновението на Бог, Който вижда нещата от началото, (Мормон) съкратил летописи, водени векове наред, избирайки разказите, речите и събитията, които да ни бъдат от най-голяма полза...

Трябва постоянно да си задаваме въпроса, “Защо Господ е вдъхновил Мормон (или Мороний, или Алма) да включи това в летописа си? Какъв урок мога да науча от това, за да ми помогне той да живея в този ден и епоха?”¹

Днес светиите от последните дни по света се оказват пред много предизвикателства, подобно на нефитите през онзи период от тяхната история, включително усилия членовете да бъдат лишени от правото да се покланят на Бог и да говорят по теми, важни за обществата, в които живеем. Някои светиите от последните дни изпитват заплахата от външно нападение и конфликт със сили, решени да унищожат техните нации и свободи.

За щастие, нефитите могли да преодолеят тези предизвикателства чрез върховно усилие, жертва и помощ от Господ. Няколко урока как те успешно преодолели своите предизвикателства могат да ни дадат напътствие и кураж да се изправим пред своите предизвикателства днес.

1. Поддържайте уместни желания и мотиви.

През всичките свои предизвикателства праведните нефити могли да черпят сила от факта, че действали с чисти мотиви. Единственото им намерение било “да защитят себе си и семействата си, и земите си, и страната си, и правата си, и религията си” (Алма 43:47). Желанието им да запазят свободата си на избор – правото да постъпват в праведност и да отговарят за собственото си поведение, вместо да имат цар – ръководело

поведението им. Мотивът им бил да запазят равенство пред закона, особено свободата да се покланят на Бог и да поддържат своята църква (вж. Алма 43:9, 45).

Има и винаги ще има обществени сили, стремящи се да манипулират общественото мнение, за да получат власт за лична изгода. Съществува изкушение да приемем техните мотиви и да превърнем конфликта в борба за власт. Господният начин е винаги да постъпваме въз основа на чисти желания и мотиви, както сторили нефитите. Това им позволило да разчитат на небесните сили в преодоляването на техните предизвикателства “в силата Господна” (Алма 46:20; вж. и Алма 60:16; 61:18).

По подобен начин в своя отговор на предизвикателствата, с които се сблъскваме днес, ние трябва постоянно да проверяваме сърцата си, за да сме сигурни, че нашите желания и мотиви са чисти и основани върху принципите на Евангелието на Исус Христос. Ако действаме (или манипулираме другите да действат) движени от егоизъм, за лична изгода или за да унижим другите, няма да получим нужната небесна помощ, за да устоим на предизвикателствата си.

2. Бъдете мили и щедри към по-малко сполучилите.

Когато бившите им врагове, народът на анти-нефитилехитите, били заплашени от унищожение, нефитите гласували да им дадат място за живеене и да си изградят нов живот, и да им осигурят защита (вж. Алма 27:21–22; 43:11–12). Понеже анти-нефитилехитите били дали клетва никога повече да не вземат своите оръжия за война, вместо това те дали “голяма част от имуществото си ... за поддържането” (Алма 43:13) на нефитските армии в онези критични времена. При все това не е записано нефитите да са се отнасяли към онези имигранти по друг начин освен с уважение и любов, макар и да са били лесна политическа мишена за онези, които искали да подклаждат раздор.

Доброто отношение, което нефитите проявили към народа на Амон, както те започнали да ги наричат, било взаимно и в крайна сметка способствало за формирането на една от най-вдъхновените военни бригади в писаната история – на 2 000-те млади воители. По една ирония, службата на тези млади мъже се оказала ключът за запазване нефитското общество от скорошно унищожение.

Готовността да са добри и щедри към хората в нужда била важен фактор в опазването на нефитската нация и осигурила на нефитите небесните благословии във време на крайно бедствие. Доброто отношение, което нефитите проявили към народа на Амон, било взаимно и в крайна сметка способствало за формирането на 2 000-те млади воители.

Във времена на вътрешни раздори, външни нападения и икономически предизвикателства се наблюдава тенденция за лошо отношение към всички, които “не са като нас”. Лесно е да се отнасяме критично към тях и да ги осъждаме. Човек може да постави под съмнение тяхната лоялност, ценността им за обществото и влиянието им върху нашето благоденствие. Тези негативни нагласи са несъвместими със заповедта на Спасителя да обичаме ближните си както себе си, и създават поляризация, раздор и изолация. Ако народът на Амон не беше приет радушно в нефитското общество, това вероятно би породило огорчение, а не благодарност сред подрастващото поколение. Вместо да породи 2 000 верни воители, новото поколение можело да се отчужди и да се присъедини към ламанитите.

Готовността да са добри и щедри към хората в нужда била важен фактор в опазването на нефитската нация и осигурила на нефитите небесните благословии във време на крайно бедствие. Божият народ се нуждае от подобни благословии днес.

3. Вслушайте се във вдъхновените ръководители и ги следвайте.

Господ знаел предизвикателствата, с които щели да се сблъскат нефитите и подготвил вдъхновени ръководители, които да им помогнат да се справят с тези предизвикателства. Капитан Мороний бил воин, но бил вдъхновен да подготви нагръдници, щитове, шлемове и дебело облекло, за да предпази народа си (вж. Алма 43:19). В резултат нефитите се справяли далеч по-добре по време на битка от ламанитите (вж. Алма 43:37–38). По-късно Мороний заповядал на людетe си да издигнат насипи от пръст около градовете си и да поставят върху тях греди и колове (вж. Алма 50:1–3). Тези вдъхновени приготовления помогнали нефитите да бъдат спасени от унищожение.

Докато Мороний се готвел за война, Еламан и братята му проповядвали словото Божие и подтиквали людетe към праведност, та Духът Господен да може да ги води и пази. Като се вслушвали в материалните и духовни напътствия на вдъхновените ръководители, нефитите били запазени. Само когато възниквали вътрешни разногласия и людетe отказвали да чуят вдъхновените предупреждения, произтичали неуспехи и страдания.

Ние сме благословени да живеем в дни, когато Господ е призовал живи пророци и откровители, които да ни предупреждават и водят, та да се подготвим за днешните предизвикателства. През 1998 г. президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) отправи вдъхновено напътствие и предупреждение към членовете на Църквата:

“Дошло е времето да сложим домовете си в ред.

Толкова много от нашите хора живеят на самия ръб на своите доходи. Някои дори живеят от заеми ...

Икономиката е крехко нещо. ... Има едно предзнаменование за лошо време пред нас, което е добре да чуем”².

Наскоро разговарях с един човек, който се вслушал в думите на президент Хинкли и в подтиците на Духа. Той и съпругата му решили да ликвидират инвестициите си, да изплатят дома си и да нямат дългове.

Днес този мъж разчита на собствените си сили. Икономическата криза, която последва, имала минимално въздействие над семейството му. Всъщност, разчитането на собствените сили му позволило той и съпругата му да служат на мисия.

Президент Томас С. Монсън е подготвен и въздигнат за нашето време. Неговият живот и учения са послания от Бог, пратени да ни защитят и благословят днес. В едно време, когато мнозина се тревожат за онова, което нямат, президент Монсън и учи да сме благодарни за многото благословии, които Господ ни е дал. В едно време, когато мнозина се съсредоточават над собствените си проблеми, президент Монсън ни подканя да протягаме ръка и да спасяваме другите, забравяйки себе си за техен благослов. Да се вслушваме в напътствието на президент Монсън ще даде на семействата ни духовната защита и благословии, от които се нуждаем в нашия ден.

Благодарен съм да живея във време, когато Евангелието е било възстановено. Благодарен съм, че Господ е подготвил Книгата на Мормон за нашето време. Нефитите с вяра устояли на изпитанията на своето време и са свидетелство, че Господ ще даде благословиите и защитата, от които се нуждаем, за да посрещнем успешно предизвикателствата на нашето време. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, 6.
2. Gordon B. Hinckley, “To the Boys and to the Men”, *Ensign*, Nov. 1998, 53.

Като се вслушвали в материалните и духовни напътствия на вдъхновените ръководители като Мороний, нефитите били запазени. Само когато възниквали вътрешни разногласия и люде те отказвали да чуят вдъхновените предупреждения, произтичали неуспехи и страдания.

КАК ДА ОЦЕЛЕЕЕМ

НА ТЕРИТОРИЯТА НА ВРАГА

**От президент
Бойд К. Пакър**

Президент на Кворума
на дванадесетте апостоли

Ние отбелязваме 100-годишнината на Семинара в Църквата. Придържам се към една тематична нишка, която отива назад към началото, когато ресурсите за тази програма бяха много оскъдни.

От онова скромно начало сега имаме 375 008 ученици в класовете на Семинара в 143 страни с над 38 000 учители-доброволни и такива на пълен работен ден по целия свят. Ние инвестираме много в нашите младежи. Знаем вашата ценност и потенциал.

Мъдростта ще ви помогне да победите врага

Говоря като човек, който е видял миналото и би желал да ви подготви за бъдещето.

Вие растете на територията на врага. Когато узреете духовно, ще разберете до каква степен противникът е проникнал в света около вас. Той е в домовете, средствата за информация, езика – навсякъде около вас. В много случаи присъствието му остава незабелязано.

Искам да ви кажа онова, което е най-ценно и най-желано. Писанията казват, “Главното е мъдрост; затова придобивай мъдрост”, а аз бих добавил, “И при всичко, що си придобил, (продължавай да придобиваш)” (Притчи 4:7). Нямам време за губене, нито пък вие. Тъй че слушайте!

Спомням си много ясно мига, в който реших да бъда учител. По време на Втората световна война бях на малко повече от 20 години, и служех като пилот във Въздушните сили. Бях разположен на малкия остров Йе Шима. Този остров, малък и отдалечен, с размер на пощенска марка, е точно срещу северния край на Окинава.

Една самотна лятна вечер седях на една скала и гледах как слънцето залязва. Размишлявах какво ще правя с живота си след войната, ако имах достатъчно късмет да я преживея. Какъв бих искал да бъда? Именно в онази вечер реших, че искам да бъда учител. Разсъждавах, че учителите винаги учат. Учението е основната цел на живота.

За пръв път започнах да преподавам в Семинара през 1949 г. в Бригъм Сити. Бях ученик в същия този семинар като гимназист.

Първоначално в семинара се преподаваха три курса: Стар завет, Нов завет и история на Църквата. Аз имах привилегията да добавя един ранен утрешен клас по Книгата на Мормон. Бях се завърнал от войната със свидетелство за Книгата на Мормон и с разбирането как действа дарът на Светия Дух.

Дарът на Светия Дух ще ви защитава на територията на врага

Вие през целия си живот сте били учени относно дара на Светия Дух, но ученето може да ви отведе само донякъде. Можете и всъщност трябва да изминете останалата част от пътя сами, за да откриете за себе си как Светият Дух може да упражнява напътстващо и защитно влияние.

Процесът е един и същ за младите мъже и младите жени. Да откриете как Светият Дух действа в живота ви е едно търсене, траещо цял живот. Веднъж открили това нещо за себе си, вие ще можете да живеете на територията на врага и няма да бъдете измамени или унищожени. Никой член на тази Църква – и това означава всеки от вас, никога не ще направи сериозна грешка, без да бъде предупреден от подтиците на Светия Дух.

Понякога, когато сте допуснали грешка, може после да сте си казвали, “Знаех, че не трябваше да правя това. Не се чувствах добре”, или може би, “Знаех, че следваше да направя това. Просто нямах смелостта да действам!” Тези впечатления са опитите на Светия Дух да ви напътства към добро или да ви предупреди за нещо вредно.

Има някои неща, които не бива да вършите, ако искате “комуникационните линии” да останат отворени. Не можете да лъжете, да мамите и крадете, да постъпвате неморално и тези канали да останат свободни от смущения. Не ходете там, където средата пречи на духовното общуване.

Вие трябва да се научите да търсите силата и напътствието, които са ви на разположение, и после да следвате този курс без значение какво става.

Първата точка във вашия списък със задачи е думата *молитва*. През повечето време молитвите ви ще бъдат мълчаливи. Молитвата може да бъде мислена.

Можете винаги да имате пряка комуникационна линия с вашия Отец в Небесата. Не позволявайте на противника да ви убеди, че от другата страна никой не слуша. Молитвите ви винаги биват чути. Вие никога не сте сами!

Грижете се за тялото си. Бъдете чисти. “Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас?” (1 Коринтяните 3:16).

Четете внимателно обещанията в раздел 89 на Учение и Завети. Словото на Мъдростта не обещава съвършено здраве, а че духовните рецептори вътре във вас ще бъдат укрепени.

Стойте далеч от татуировки и подобни неща, които обезобразяват тялото ви. Вашето тяло е създадено по Божий образ.

Пророческият съвет учи кое е истина

Искам сега да говоря направо и директно по още един въпрос.

Вие знаете, че полът е бил определен в доземния живот¹. “Духът и тялото съставляват душата на човека” (У. и З. 88:15). Този въпрос с пола представлява голяма грижа на братята, както и всички въпроси, свързани с нравствеността.

Малцина от вас може да са почувствали или да ви е било казано, че сте родени с объркани чувства и че не сте виновни, ако постъпвате според тези изкушения. Доктринално ние знаем, че ако това беше вярно,

вашата свобода на избор би била заличена, а това не може да се случи. Вие винаги имате избора да последвате подтиците на Светия Дух и да водите морално чист и непорочен живот, изпълнен с добродетел.

Президент Гордън Б. Хинкли обявява следното на една обща конференция: “Хората питат какво е нашето отношение към тези, които се смятат за ... гейове и лесбийки. Отговорът ми е, че ние ги обичаме като синове и дъщери на Бог. Те може да имат определени наклонности, които са силни и може да е трудно да бъдат контролирани. Повечето хора имат (изкушения) от един или друг вид в разво време. Ако те успеят да ги преодолеят, ще могат да продължат напред както всички други членове на Църквата. Ако не се подчинят на закона на целомъдрието и на моралните стандарти на Църквата, ще им бъдат наложени дисциплинарните санкции, които се отнасят за всички членове.

Искаме да подкрепим ... и ги усилим, да им помогнем да разрешат проблемите си и да преодолеят трудностите си. Не можем обаче да мълчим, докато те се отдават на своите неморални занимания и се опитват да поддържат и защитават така наречения брак между лица от един и същи пол. Да позволим това означава, че се отнасяме небрежно към изключително сериозните и свещени устои на брака, който Бог е постановил, както и към самата му цел – отглеждането на семейство”².

Президент Хинкли говори за Църквата.

Използвайте своята свобода на избор, за да останете на безопасно място или да го достигнете отново

Първият дар за Адам и Ева била свободата да избират: “... ти сам можеш да избираш, защото това ти е дадено” (Моисей 3:17).

Вие имате същата свобода на избор. Използвайте я мъдро, за да се откажете да действате според някой нечист подтик или несвято изкушение, които могат да ви дойдат наум. Просто не ходете там, или ако вече сте там, върнете се бързо обратно. “Отречете се от всяко безбожие” (Мороний 10:32).

Не си правете експерименти със силите за създаване на живот във вашето тяло, сами или с представителите на който и да е от двата пола. Такъв е стандартът на Църквата, и той няма да се промени. Като съзрявате, ще бъдете изкушавани да пробвате или да изследвате неморални дейности. Не го правете!

Ключовата дума е *дисциплина* – самодисциплина. Думата *дисциплина* произлиза от *disciple* или *последовател*. Бъдете ученик/последовател на Спасителя, и вие ще сте в безопасност.

Един или двама от вас може да си мислят, “Вече съм се провинил в това или в още по-сериозен грях. За мен вече е твърде късно”. Никога не е твърде късно.

У дома и в Семинара сте били учени за Единението на Исус Христос. Единението е като заличител. То може да изтрие всяка вина и последиците на всичко, което ви кара да се чувствате виновни.

Вината е духовно страдание. Недейте страда хронично. Отървете се от това. Приключете с него. Покайте се, и, ако е необходимо, покайвайте се отново и отново, докато вие самите – не врагът, поемете командването над самите себе си.

Трайният мир произлиза от честото покаяние

Животът се оказва една поредица от изпитания и грешки. Добавете в списъка си със задачите “да се покайвам често”. Това ще ви донесе траен мир, който не може да бъде купен на никаква земна цена. Разбирането на Единението може да се окаже една от най-важните истини, които можете да научите в младостта си.

Ако общувате с хора, които ви теглят надолу, вместо да ви възвисяват, спрете и сменете компанията. Понякога може да сте сами и без приятели. Тогава може да бъде зададен важният въпрос, “Когато сте сами, дали сте в добра компания?”

Прекратяването на навик, на който сте позволили да ви оплете, може да се окаже трудно. Но силата е във вас. Не се отчайвайте. Пророкът Джозеф Смит учи, “Всички създания с тяло имат власт над онези, които нямат такава”³. Вие можете да устоявате на изкушението!

Малко вероятно е някога да имате личен сблъсък с противника; той не се показва лично. Но дори ако дойде лично при вас да ви изпита и изкуши, вие имате преимущество. Можете да отстоявате своето право на избор и тогава той ще трябва да ви остави на мира.

Възползвайте се от благословиите на Семинара

Вие не сте обикновени. Вие сте много специални. Вие сте изключителни. Как знам това? Знам го, защото сте родени във време и на място, където Евангелието на Исус Христос може да дойде в живота ви чрез ученията и дейностите на вашия дом и на Църквата

на Исус Христос на светиите от последните дни. Тя е, както Сам Господ казва, “единствената истинска и жива църква по лицето на цялата земя” (У. и З. 1:30).

Има и други неща, които можем да добавим в списъка, но вие знаете какво трябва и какво не трябва да правите през живота си. Знаете кое е добро и кое зло и не е необходимо да бъдете командвани във всичко.

Не прахосвайте тези години на обучение в Семинара. Възползвайте се от големите благословии, които имате – да научите ученията на Църквата и поученията на пророците. Учете онова, което най-много си струва. То ще ви благослови, вас и потомството ви, за поколения напред

Няма да изминат много години и вие ще сключите брак, ще имате деца, съюз, който следва да бъде запечатан в храма. Молитвата ни е в определеното време да се окажете сигурно уседнали и установили се в семейството на някой район или клон.

Вървете напред с надежда и вяра

Не бойте се от бъдещето. Вървете напред с надежда и вяра. Помнете за огромния небесен дар на Светия Дух. Научете се да бъдете учени. Научете се да го търсите. Научете се да живеете според него. Научете се винаги да се молите в името на Исус Христос (вж. 3 Нефи 18:19–20). Духът Господен винаги ще ви съпровожда, и вие ще бъдете благословени.

Имаме дълбока вяра във вас.

Давам ви своето свидетелство – свидетелство, което получих през юношеството си. И вие, както и аз, не сме по-различни от кой да е човек. Имате толкова право на свидетелство, колкото и всеки друг. То ще дойде при вас, ако го заслужите. Призовавам Господните благословии върху вас – благословии това свидетелство да бъде в живота ви, да ви води, докато постигате едно щастливо бъдеще. ■

Из обръщение, излъчено по случай стогодишнината на Семинара, 22 януари 2012 г.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. “Семейството: прокламация към света”, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., стр. 129; вж. и Моисей 3:5; Авраам 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley, “What Are People Asking about Us?” *Ensign*, Nov. 1998, 71.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 211.

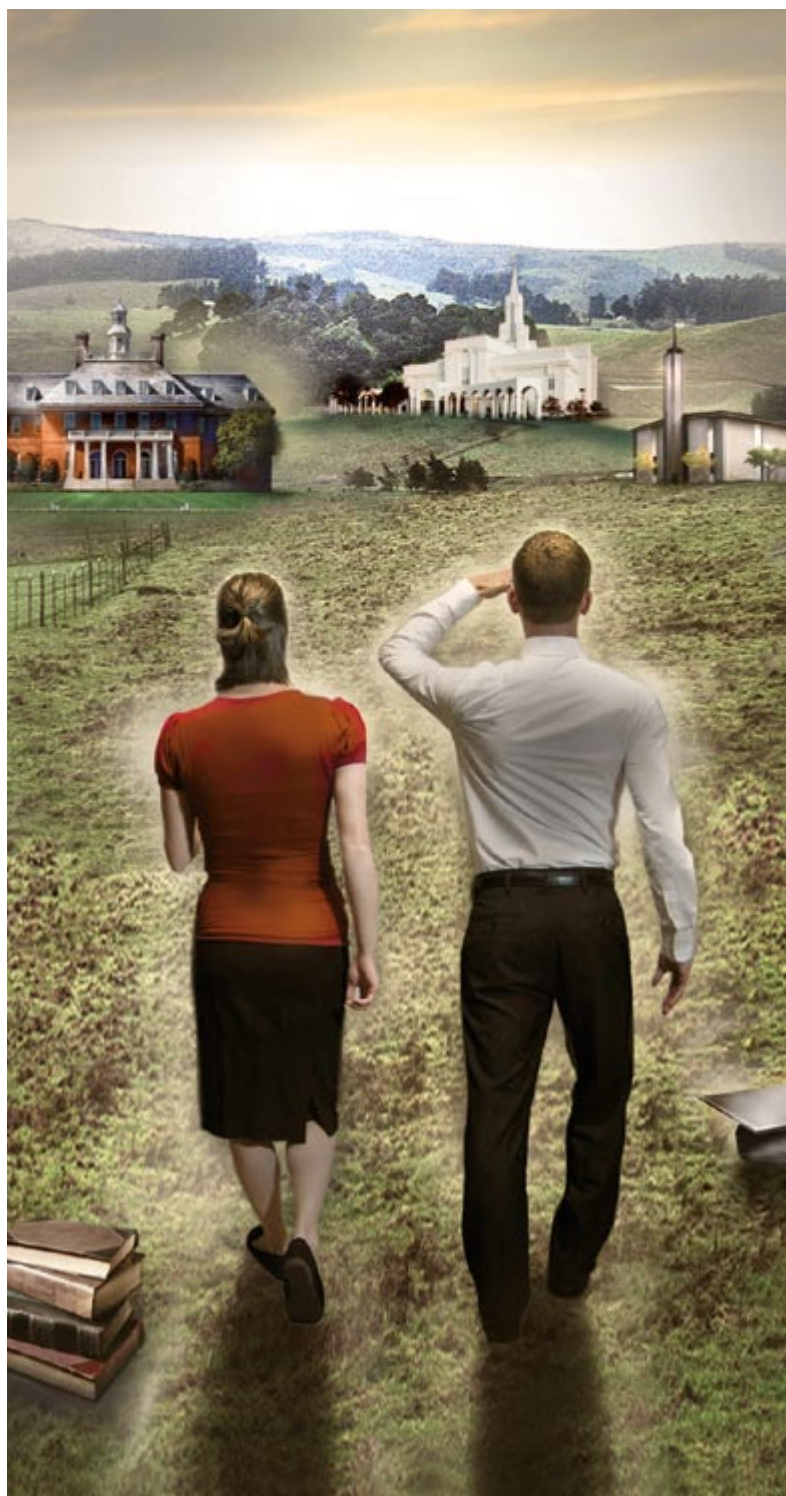

Вж. пълното обръщение

Гледайте или слушайте пълното обръщение на президент Пакър на seminary.lds.org/history/centennial.

Не прахосвайте тези години на обучение в Семинара. Възползвайте се от големите благословии, които имате – да научите ученията на Църквата и поученията на пророците. Учете онова, което най-много си струва.

МОЛЕХ СЕ ЗА КУРАЖ

Родителите ми са членове на Църквата, но не са много активни. Това понякога води до конфликти, защото те смятат, че семейното време е на първо място – преди ходенето на църква, увеличаване на църковните призования и другите дейности.

Понеже съм ръководителка в НУД и член на хора на района, понякога моите църковни събрания пречат на семейните ми задължения. Един ден, докато се готвех да присъствам на излъчването на общата конференция в нашата сграда за събрания в Антананариво, родителите ми напомниха, че у дома имаме гости.

“Ще трябва да избираш между Църквата и твоето семейство”, ми каза майка ми. “Или оставаш с нас и пропускаш конференцията, или отиваш на конференцията и ще бъдеш наказана”.

Реших да не споря с майка ми. Вместо това отделих време да помоля Небесния Отец да ми даде кураж и сила. Помолих Го също така да ми помогне да разбере какво да правя. Следваше ли да си остана в къщи със семейството или да ида на църква и да чуя гласа на пророка?

Веднага щом свърших молитвата си, можах да почувствам Светия Дух. Можех да усетя Духът да ме насърчава да кажа на майка си

колко важно бе за мен да ида и да слушам пророка. Почувствах също, че следва да й кажа, че ще получа мъдър съвет не само за живота ми днес, но и бъдещето.

Бог може да върши чудеса и Той смекчи сърцата на родителите ми, тъй че те ме пуснаха да отида на общата конференция, без да бъда наказвана. Това беше едно забележително преживяване в моя живот. То ми потвърди истината от стиха,

Веднага щом свърших молитвата си, можах да почувствам Светия Дух да ме насърчава да кажа на майка си колко важно бе за мен да ида и да слушам пророка.

който казва, “чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всичко” (Мороний 10:5).

Знам, че ако основаваме действията си на евангелските принципи и се вслушваме в Духа, можем винаги да бъдем щастливи в своите избори. Това преживяване укрепи свидетелството ми, че Бог ни подкрепя и че Светият Дух ни помага в нашия живот. ■

Фая Тианаривело, Мадагаскар

КЪДЕТО ПРИНАДЛЕЖА

Преди да се присъединя към Църквата, животът ми бе изпълнен с нещастие. След развода на родителите ми, когато бях на 7 години, баща ми влезе в затвора. Майка ми бе алкохоличка и загуби всичко, което бе важно за нея. Аз бях изпратена да живея в приемно семейство.

Поради тези неща аз пораснах много по-бързо от много от връстниците ми. Никога не чувствах докрай, че ще мога да си намеря мястото и затова бях постоянно в бунтарско състояние. Когато бях още много малка, започнах да пуша и да върша други неща, които сега разбирам, че са против Словото на мъдростта. Бях сигурна, че съм обречена на провал в живота.

Единственото нещо, в което намирах щастие, бе да помагам на хората – било да чистя около тях или да слушам житейските им истории. Отчаяно исках хората да знаят, че могат да разчитат на мен. Една година отидох във ваканция и срещнах една възрастна жена, на която реших да служа, като я изслушвам. Тя бе християнка и започна да ми говори за религия.

Никога преди това не бях вярвала истински в Бог. Понякога, когато си мислех, че *може би* Той съществува, Го обвинявах за неприятните неща, които бях преживяла. Но докато тази жена ми описваше важността на вярата в Бог, бях заинтригувана. Преди да си тръгна, тя каза нещо, което беше особено интересно: “Мормоните следват Божиите заповеди”.

Никога не бях чувала за мормоните, тъй че се прибрах в къщи и започнах да търся в Интернет. Стигнах до Mormon.org и поръчах

безплатен екземпляр на Книгата на Мормон. Мисионерите ми я донесоха няколко дни по-късно.

Не бях сигурна, че ще започна да вярвам в Бог, но мисионерите ми помогнаха да открия, че мога не само да повярвам в Него, но и да Го опозная. Като започнах да се моля и да изучавам Книгата на Мормон, се оказа, че предприемам едно красиво пътуване в търсене на щастие. Спрях да пуша. Спрях да обвинявам Бог и започнах да Му благодаря за добрите неща в живота ми. Научих, че Неговият Син е страдал за моите грехове и за всичката мъка, която някога ще изпитам. На 28 октомври 2007 г. бях кръстена в Неговата Църква.

Ако лично не бях преживяла промяната от обезверение към щастие, не бих повярвала, че това е възможно. Днес обичам призованието си

в НУД и съм благодарна да имам възможността да помагам в организирането на проект за служба на една конференция на несемейните пълнолетни младежи в Полша. Възможността редовно да помагам на другите чрез църковната служба прибавяше към щастие, открито в Евангелието на Исус Христос. Всичко, което правя сега, го правя с чиста любов благодарение на Исус Христос. Вярвам, че този живот е красив и че дори когато имаме предизвикателства, ако следваме Спасителя, няма да се изгубим.

Жената, която срещнах, бе права: да имаш вяра в Бог е от съществено значение. Не можем да намерим своето място в този свят, ако не Го познаем. Благодарна съм, че накрая намерих място, където знам, че принадлежа. ■
Дорота Музиал, Полша

Тя каза нещо, което беше особено интересно: “Мормоните следват Божиите заповеди”.

РАЗКАЖЕТЕ НИ ЗА ВАШАТА ЦЪРКВА

При едно пътуване, за да посетя брат си, бях седнала в дъното на самолета, където седят стюардесите. Двата реда седалки в тази част са едни срещу други.

Представих се на хората, седнали около мен, и споменах, че ще посещавам университет “Бригъм Йънг”. Един човек, седящ срещу мен, каза, че дъщеря му имала добра приятелка, която тъкмо заминала на пълновременна мисия. Дъщеря му знаела малко за Църквата, но той не знаел почти нищо. Стюардесата почти веднага заяви, че не би искала да принадлежи към “тази църква”, защото тя била против жените. Мъжът каза, че и той бил чувал нещо подобно – че жените светии от последните дни били считани за нещо по-малко от мъжете, че не могли да са носители на свещеничеството или да председателстват на събрания и че Църквата била доминирана от мъже.

После, като се обърна към мен, той попита, “Какво мислите *вие* за това?” Всичките седем човека се обърнаха към мен и зачакаха.

Сърцето ми се разтуптя. Като дете бях учила Символа на вярата точно за подобен разговор, а като тийнейджърка се бях упражнявала да давам свидетелство за видението на Джозеф Смит и за Книгата на Мормон. Но нямах и най-бегла представа как да отговоря на въпроса на човека. Помолих се мълчаливо на Небесния Отец да ме напътства.

После казах първото нещо, което ми дойде наум: “Вие просто не знаете за Обществото за взаимопомощ”. Изразът на лицата им

сочеше, че наистина не знаят.

“Свещеничеството действа в единство с жените, всички от които са членове на Обществото за взаимопомощ”, обясних аз. “Имаме жена президент на Обществото за взаимопомощ, която ръководи дейностите на жените в Църквата по целия свят. Отговорността на жените е да внасят топлота и милосърдие в живота на членовете, и особено в живота на собствениците си семейства”.

Хората около мен слушаха внимателно.

“Живеем в едно странно време, когато някои жени искат жените да постъпват и мислят като мъже. Но ние вярваме, че Бог разпределя

задачите. Очакваме жените да бъдат ръководители сред жените, и да ръководят заедно с мъжете в домовете си. Мъжете се осланят силно на нас за съвет в тези области. Това е един праведен баланс. Той прави нашите църковни организации и домовете ни да успяват. И ние наистина вярваме, че нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената в Господа (вж. 1 Коринтяните 11:11). Вярваме, че не сме цялостни един без друг. Не вярваме, че сме създадени да се състезаваме един с друг, а да се допълваме един друг”.

Почувствах се благословена, когато привърших. Знаех, че казаните от мен думи бяха от Духа. Всички

Казах първото нещо, което ми дойде наум: “Вие просто не знаете за Обществото за взаимопомощ”.

изглеждаха доволни от моето обяснение. После мъжът каза, “Разкажете ни повече за вашата църква”.

После, през следващите 2 часа, имах радостната възможност да говоря за Възстановяването, да отговарям на въпроси и да давам свидетелство за Евангелието, което обичам. ■

Шауна Мур, Вирджиния, САЩ

СЛЕДВА ЛИ ДА ИЗБИРАМ МЕЖДУ РАБОТАТА И ЦЪРКВАТА?

Съпругата ми и аз сключихме брак през 1981 г. в храма Токио Япония. В началото нашият живот след брака не бе лесен. Бях благодарен, че имам работа, но ни бе трудно да посрещаме разходите си. Молехме Небесния Отец за Неговата помощ и правехме всичко по силите си да свързваме двата края и да плащаме десятък. Знаех-

ме, че ако уповаваме на Господ, Той ще се погрижи за нас.

Една седмица и съпругата ми, и мой приятел ми донесоха една и съща изрезка от вестник. Беше обява за учител по английски на пълен работен ден.

Изпратих автобиографията си на компанията и бях поканен да отида на

интервю. В края на интервюто служителят каза, “Вие пишете в автобиографията си, че сте участвали в доброволческа работа като мисионер за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това означава, че ходите на църква в неделите, нали? Ако трябва да решите дали да ходите на църква или да работите в неделите, какво бихте избрали?”

Това беше труден въпрос, защото имах нужда от по-хубава работа. Но след като помислих, отвърнах, “Бих ходил на църква”.

С широка усмивка интервюиращият каза, “О, разбирам”. После ме освободи с обещанието, че компанията ще вземе решение до вечерта и че трябва да се обадя, за да узная резултатите. Докато напусках стаята, си помислих, че съм се провалил.

По-късно същата вечер, когато дойде времето да се обадя, набрах номера на компанията с голям страх.

“Какви са резултатите от интервюто?”, попитах секретарката. “Провалих се, нали?”

Бях зашеметен, но щастлив от нейния отговор.

“Бихме се радвали да ви поканим да работите за нас”, каза тя.

Около месец по-късно научих защо съм получил работата. Секретарката обясни, че интервюиращият живеел врата до врата с пълновременни мисионери-светии от последните дни. Той често ги виждал как забързано се качват на велосипедите си за работа сутрин.

“Той вярва, че вие, като принадлежите към същата църква, ще работите за нас също толкова

Интервюиращият ме попита, “Ако трябва да решите дали да ходите на църква или да работите в неделите, какво бихте избрали?”

здраво, както мисионерите работят за тяхната църква”, каза тя. “Вие сте късметлия!”

Оттогава семейството ни има винаги всичко, от което се нуждае.

Всеки път когато мисля за това избрано преживяване, бивам насърчен и утешен. Знаем, че Бог често използва други хора, за да благослови Своите чедра. Не мога да изразя по подходящ начин колко благодарен съм за моята съпруга и мой приятел за тяхното вдъхновение да ми донесат онзи вестник, за онези упорито трудещи се мисионери и техния голям пример, и за нашия милостив, любящ и грижлив Небесен Отец, Който има чудотворна сила да осветява нашите преживявания за наше добро. ■

Кеная Ишии, Япония

ЦЕЛОМЪДРИЕ В ЕДИН НЕЦЕЛОМЪДРЕН СВЯТ

Църковни списания се срещнаха с една група пълнолетни младежи от различни части на света, за да обсъдят предизвикателствата и благословиите човек да остане непорочен в един свят, който не цени и дори се подиграва на целомъдрието. Ние намерихме тяхната открита, честна и искрена дискусия за възвисяваща и вдъхновяваща и се надяваме вие също да откриете в техните коментари нещо, което да ви помогне да цените светостта на брака и физическата интимност.

С толкова много хора, одобряващи неморалното поведение, кои евангелски истини ви помагат да останете сексуално чисти?

Мартин Исаксен, Норвегия:

В Писанията се казва да бъдем непорочни. За мен това е достатъчно.

Лизи Дженкинз, Калифорния,

САЩ: Целомъдрието е обвързаност. Вие живеете според него. То е начин на живот.

Лиз Уест, Англия: Разбирането коя съм, разбирането, че има далеч повече неща за изживяване от момента “сега” и “тази вечер” ми помага много. Планът на спасението – макар че когато бях тийнейджърка, не можех да го обясня конкретно, помага много. Концепцията за вечния брак е чудесна! Когато хората разберат този ангажимент, си дават сметка колко невероятно е, че Бог ни е пратил тук в семейства и ни е дал заповеди, тъй че не само да бъдем в безопасност, но и да

сме щастливи. Като живея според тези принципи и ги споделям с приятелите си, казвайки, “Няма да пия” или “Няма да отида на тази вечеринка”, или “Няма да правя това”, те ме уважават. В крайна сметка всъщност те ме защитават. Разбирането, че имам ценност като чедо на Бог и че Небесният Отец знае коя съм и наистина Го е грижа за мен е една голяма сила.

Аня Власова, Русия: Това ми помага много, когато си мисля как ще бъда част от небесно семейство. Обичам и уважавам Бог и не искам Той да се срамува от моите избори.

Кайли Уитмър, Флорида, САЩ: Определено мисля, че разбирането на светостта на семействата ми даде силна решимост да живея според закона за целомъдрието. Друго нещо е разбирането, че когато нарушаваме заповедите, има отрицателни последици, които не искам да понеса.

Фаланде (Фая) Томас, Хаити:

Наистина си мисля за това как хората казват, “Защо да чакаш, когато можеш да имаш всичко сега?” Но съм се питала колко дълго може да трае подобно щастие. По-скоро бих живяла според закона за целомъдрието и в резултат на това да имам мир.

Иполит (Ип) Куадио, Бряг на

слоновата кост: Едно от нещата, които ми помагат много, е прокламацията за семейството: “... Също така заявяваме, че Бог е заповядал свещените сили за създаването на потомство да се използват само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга”¹.

Другите неща, които помагат, са обясненията на висшите ръководители за целомъдрието. Те ни предупреждават как започва неморалността и учат, че когато злоупотребяваме с тялото, ние злоупотребяваме с душата. Старейшина Джефри Р. Холанд учи, че Спасителят е платил цената за всички нас един ден да имаме възкресено тяло. Начинът, по който можем да благодарим за цената, която Той платил, е да пазим телата си чисти.²

Лиз: Помня един много специален разговор с един човек, когато бях на около 15 г. Говорихме как

„Спасителят е платил цената за нас един ден да имаме възкресени тела. Начинът, по който можем да сме благодарни за цената, която платил Той, е да пазим телата си чисти.“

не вярвам в интимността преди брака и помня как тя каза, “Да, но какво става ако тя просто се случи? Какво става ако някоя вечер ти просто ...?” Но аз знаех, че имам избор. Нищо не се случва “просто така”.

За мен е невероятно, че Небесният Отец ни е дал свобода на избор, за да ни освободи, и че Сатана прави всичко възможно, за да ни върже или ограничи. Моментите, за които говореше моята приятелка, където нещо би могло “да се случи”, са на забави, където хората пият и са по двойки. Тъй че не се поставяйте в подобни ситуации. Изборът не бива да бъде правен накрая, когато казвате да или не. Изборът се прави преди, когато си задавате въпроса, “Отивам ли на тази забава?”

Много хора, ако не обмислят нещата предварително и не мислят за последиците, ще правят каквото им хрумне в момента. Но ако си кажете, “Искам това като краен резултат; затова ще направя следните избори”, тогава ще избегнете много неприятности.

Споменахте свободния избор и заповедите. Но дали заветите – кръщелните или храмовите завети, ви помагат да живеете според своите стандарти?

Фая: Мисля си за живота ми преди да бъда кръстена и колко повече смисъл има той сега, когато съм склучила заветите. Удивително е как можем да бъдем опростени благодарение на Единението. Когато си спомням своите завети, мисля как мога да се покая, да стана по-добра и да продължа напред.

Аня: Особено в храма можете

да видите вечната перспектива. Храмът ви помага да мислите за вашата вечност, а не само за днес, така че да правите по-мъдри избори.

Лизи: Много пъти ние вярваме, че интимността е нещо лошо, но тя не е. Просто тя трябва да бъде одобрена с подходящата власт в подходящото време, с подходящия човек. Ето за това са заветите. Вие поемате ангажименти. Казвате си, “Наистина съм готова за тази стъпка в живота си”. Заветите ми помагат, защото знам, че върша неща по реда, по който трябва. И знам, че ако правя онова, което иска Небесният Отец, ще бъда по-щастлива.

Йонатан Томазини, Франция: Не бих бил верен на себе си, нито на Бог, ако нарушавам заветите си. Брачните завети ми помагат да видя, че искам да мога да предложа на съпругата си човек, който има самоконтрол, подготвил се е да бъде добър съпруг и се е опазил чист.

В света има много аргументи – много от тях изглеждат убедителни и сложни – защо законът за целомъдрието е остарял. Какви аргументи сте чули вие и как сте отговорили на онези, които отправят предизвикателство към стандартите ви?

Лизи: През последната година в гимназията си спомням една учителка, която започна да ни “съветва”. Тя самата се бе омъжила веднага след гимназията и това бе завършило зле, тъй че общо взето ни каза, че “има много риба в морето”. Имаше предвид много неща, които да пробваме,

СТАН- ДАРТЪТ И КЛЮЧЪТ

“Стандартът остава – въздържание преди брака и пълна вярност през брака. Колкото и различни да изглеждаме, колкото и да са омаловажавани стандартите ни, колкото и да се поддават другите (на изкушения), ние няма да се поддадем, не можем да се поддадем ...

Вие сте получили дара на Светия Дух. Ще имате нашепвания на одобрение или предупреждение, когато трябва да вземате решения. Светият Дух може да ви насочва далеч от злото и да ви върне обратно, ако сте се заблудили и сте загубили пътя. Никога не забравяйте, че сте Божи синове и дъщери. Сатана не може да ви затвори завинаги. Винаги имате у вас ключа на покаянието да отворите затворническата врата”.

Президент Бойд К. Пакър, президент на Кворума на дванадесетте апостоли, “Стандартът на истината бе издигнат”, *Лиахона*, ноем 2003 г., стр. 26.

и много кандидати, които да опитаме. Помня, че бях шокирана как моята учителка би могла да каже това. Оттогава съм си мислила, че да, има много хора, но аз не искам много хора!

Йонатан: Едно момиче, което познавам, казваше, че когато има връзка, иска да види дали е сексуално съвместима с този човек. Тя даде пример, че се срещала с момче, което харесвала, но след като били интимни, решила, че не са сексуално съвместими и връзката не продължила. Тя използваше този пример, за да се обоснове, и изглеждаше доста убедителна. В крайна сметка я убедих, че вярвам, че можете да се опознаете наистина добре по други начини и ако го направите и изградите доверие, живеейки по закона за целомъдрието, когато сключите брак, ще има по-голяма съвместимост.

Аня: Най-обичайният аргумент, който чувам винаги, е че когато двама души се обичат, значи всичко е наред; интимността е просто израз на любов.

Мартин: Едно нещо, което ми идва наум винаги когато чуя извинението “Ние се обичаме”, е цитат от президент Спенсър У. Кимбъл. Той казва, че когато хората мислят, че се обичат, твърде често на вратата дебне похотта³. Точно такъв е случаят с мнозина, които стават интимни преди брака: това е похот, макар те да си мислят, че се обичат. Ако те наистина се обичаха, щяха да се уважават повече един друг, да се подкрепят и да разбират, че има време за интимност. За мен интимността преди брака показва, че вие няма

да се подкрепяте един друг толкова, колкото си мислите. Понеже ако не можете да се подкрепяте един друг да живеете според стандартите сега, как ще го правите по-късно?

Кайли: Някои хора, които не вярват в Бог, смятат, че Библията и законът за целомъдрието са отживелица. Имаш приятелки в гимназията, които общо взето са атеистки или агностички – и дори една приятелка, която всъщност не вярваше в ученията на нейната религия. Тя живееше според онова, което искаше и което чувстваше, че е добре за нея. Физическата интимност, от нейна гледна точка, носи удоволствие, и всичко, което би ограничило това удовлетворяване, е нежелано.

Мисля, че приятелката ми бе изненадана, че вярвам в Библията и в Божиите заповеди, но аз се опитах да ѝ помогна да разбере, че не гледам на заповедите като на ограничения; живея според тях, защото това ме прави по-щастлива. Макар че не постигнахме съгласие, тя ме уважаваше и си останахме добри приятелки.

Лиз: Всички тези аргументи имат отговор в основните евангелски принципи. Когато вярвате, че има Бог, че съществува един по-голям план, че съществува отговорност, че има човек, който ви обича и когото го е грижа за вас, когато вярвате, че имате вътрешна стойност, защото сте чедо на Бог – тогава е много по-вероятно да се считате достойни и да уважавате тялото си. Когато хората не познават тези принципи или не вярват в тях, те търсят други хора

или места, за да разберат своята стойност.

Кои влияния или примери са ви помогнали да се ангажирате да живеете според закона на целомъдрието?

Ип: Имах един съквартирант, който бе сгоден. Един ден говорехме за приближаващата му сватба и някой попита, “Кои са ангажиментите, които мислиш, че ще ви помогнат да останете силни?” Отговорът му беше, “Да не спазваме закона за целомъдрието би могло да унищожи връзката ни. Тъй че ние решихме да не правим нищо, от което не бихме се чувствали удобно пред епископа или пред нашите родители”. Този отговор още упражнява влияние над мен.

“Не гледам на заповедите като на забрани; живея според тях, защото те ме правят по-щастлива.”

Йонатан: Сега, когато съм пълнолетен младеж, е по-лесно да слушам пророците и да размишлявам над нещата, които казват ръководителите на Църквата. Преди това обаче мисля, че голяма част от отговорността пада върху нашите родители и семейства. Църквата може да предостави информация и много хубави неща, но примерите в моето семейство наистина ми помогнаха да осъзная, че Евангелието е нещо добро и ни прави щастливи.

Лиз: Докато растях, най-близкият член на Църквата на моя възраст живееше на разстояние час и половина час, тъй че в училище нямаше други членове. Но понякога наистина бях признателна, че ръководителите ми винаги идваха на ОВУ, макар и да бях единствената присъстваща; те винаги идваха на семинара; винаги идваха, за да ми преподават урока – всеки път. Те никога не казаха, “Е, имаме само един ученик, така че днес няма да имаме урок”. Сигурна съм, че научих много, но това, което наистина помня, е че моите ръководители постоянстваха. И благодарение на тях имаше възможности да почувствам Духа.

Мисля, че никога не можем напълно да оценим дара на Светия Дух. Макар да имаш моите родители, семейство и ръководители, когато бях в училище, бях сама. Но Духът бе с мен. Тъй че всичко, което държи Духа в нечий живот, ще оказва голямо влияние и ще помага на този човек да спазва закона за целомъдрието.

Лизи: Едно от най-силните влияния за мен бе да получа лично

свидетелство. Ако не сте здраво вкоренени в Евангелието, е лесно да поемете по друг път. Но ако започнете с изграждането на здрава евангелска основа, всичко друго идва само.

Ип: Когато искате да бъдете физически силни, вие тренирате, и когато тренирате, постигате резултати. Ако приложим това към духовния път, трябва да се упражняваме духовно. Има много неща, които трябва да правим за духовна тренировка, като четене на Писанията и всичко, което можем да правим, за да имаме Духа. Трябва също да си поставим праведни цели и да работим за тях. Но ние не можем да постигнем тези цели сами. Трябва да имаме Господ със себе си. От Него ние получаваме сила и Духа, за да преодоляваме предизвикателствата си. После можем да следваме молбата на президент Томас С. Монсън:

“Не позволявайте страстите ви да унищожат мечтите ви. Устоявайте на изкушението.

Помнете думите от Книгата на Мормон: “Нечестият никога не е било щастие”⁴. ■

БЕЛЕЖКИ

1. “Семейството: прокламация към света”, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., стр. 129.
2. Вж. Jeffrey R. Holland, “Of Souls, Symbols, and Sacraments”, в *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* (1988), 77–79.
3. “В часа на греха чистата любов е изтикана от едната врата, докато похотта се промъква през другата. Привързаността бива заменена с плътско желание и неконтролирана страст. Приема се учението, което дяволът така копнее да установи, че неопозволените сексуални връзки биват оправдани” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, изд. Edward L. Kimball, 1982, 279).
4. Томас С. Монсън, “Бъди пример”, *Лиакхона*, май 2005 г., стр. 113.

“Какво означава да почитаме Божието свещеничество?”

Свещеничеството е силата, чрез която Небесният Отец и Исус Христос вършат Своето дело. То е най-великата сила на земята. Чрез свещеничеството се изпълняват обредите, дават се благословии, върши се храмовата работа, проповядва се Евангелието и се вършат чудеса.

Носителите на свещеничеството представляват Спасителя, така че те почитат свещеничеството, като вършат онова, което би вършил Той, ако беше тук. Те почитат свещеничеството, като живеят достойни за него. Те почитат свещеничеството чрез своето облекло, постъпки, думи, служба и дори мисли.

Младите жени също могат да почитат свещеничеството, като спазват кръщелните си завети и благоговейно участват в свещеническите обреди, като причастие и храмова работа. Те могат да подкрепят своите бащи, братя и други носители на свещеничеството, като спазват заповедите и живеят достойни да упражняват свещеническите си задължения.

Ние всички можем да почитаме свещеничеството, като служим вярно в призованията си, уважаваме хората, които са носители на свещеничеството, уважаваме делото, което върши то, както и обредите и заветите, които то ни помага да получаваме.

Постъпвайте като представител на Бог

Ако почнем да разбираме колко чудесно е, че Бог ни е дал този дар, почитането на свещеничеството става просто: постъпвайте с благодарност и уважение към силата, която ви е била поверена. Запитайте се, “Ако всеки около мен знае-

ше, че аз съм носител на Божията сила, биха ли те мислили за Него повече, или по-малко?” Това представлява почитането на свещеничеството – да си даваш сметка, че си представител на Бог и да даваш най-доброто от себе си да постъпваш по начин, който показва уважение за доверието, което Той ти е дал.

Мейзън Р., 19 г., Колорадо, САЩ

Бъдете добродетелни

Като млада жена бих могла да кажа, че не трябва да почитам свещеничеството. Но всички млади жени трябва да го почитат. Ние почитаме свещеничеството, като сме добродетелни.

Ние почитаме свещеничеството, като помагаме на младите мъже да имат чисти мисли. Обличаме се скромно и използваме чист език. Като правим това, ние помагаме на младите мъже да почитат свещеничество, така че и ние също почитаме свещеничеството.

Мариса Б., 14 г., Аризона, САЩ

Вършете дълга си към Бог

Основният начин да почитаме свещеничеството, по мое мнение, е да вършим нещата, които Сам Господ би вършил, ако беше тук на земята, защото ние представляваме Исус Христос. Това означава да изпълняваме всички ангажименти, задължения и обещания, които сме поели към Бог, когато сме били ръкоположени в свещеничеството. Като почитаме Неговото свещеничество, ние следваме заповедта Му “станете и заблестете, тъй че светлината ви да може да бъде знаме за народите” (У. и З. 115:5). Ние помагаме на другите хора да узнаят, че на земята има много упълномощени Божии служители.

Бисмарк Б., 18 г., Санто Доминго, Доминиканска република

Показвайте уважение към свещеничеството

Мисля, че почитането на свещеничеството е човек да има уважение и увереност при използване на свещеничеството. Когато имате членове на Аароновото свещеничество,

които уважават свещеничеството и причастието така, както ние в нашия район, можете да имате някои прекрасни изживявания в подготовянето и раздаването на причастието. Всички ние носим бели ризи и връзки. Знаем, че това произвежда голямо впечатление в района, както и върху мен. Знаем, че да съм носител на свещеничеството е най-доброто нещо, което някога ми се е случвало.

Хансен Б., 15 г., Тексас, САЩ

Не правете компромиси със стандартите си

Да почитате свещеничеството означава да не се поставяте в положения, където знаете, че можете да направите компромис със стандартите си. Когато в Семинара изучавахме Стария завет, в Битие 39 открихме един пример за Йосиф от Египет, който почел свещеничеството си, като избягал надалеч от ухажванията на жената на Петефрий.

Един начин младите жени да ни помогнат да почитаме свещеничеството е да следват стандартите от *За укрепването на младежите* и да се обличат скромно.

Джозеф Б., 16 г., Тексас, САЩ

Поддържайте свещеничеството

Да почитаме свещеничеството означава за мен младите хора да уважават и поддържат дара, който Господ им е дал. Когато видях млад мъж да уважава свещеничеството, чувствам толкова много мир и изпитвам много уважение към този млад мъж. Небесният Отец му е поверил свещеничеството,

тъй че чувствам, че е дълг на този млад мъж не само да бъде носител на свещеничеството, но и да го поддържа.

Мелинда Б., 16 г., Вашингтон, САЩ

Да помним Спасителя

Свещеничеството е единствената истинска Божия сила на земята и ни показва пътеката, по която да се върнем при Него. Когато мислим за почитане на свещеничеството, ние мислим да следваме поученията на президент Томас С. Монсън и другите апостоли. Най-добрият начин да почитаме свещеничеството е да вършим нещата, които сме учени да вършим и които ни позволяват да помним Спасителя. Когато Го помним, Неговият Дух ще бъде с нас. Да имаме Духа ни позволява да сме съсредоточени върху

евангелските стандарти и да бъдем техен пример.

Клас от Неделното училище: Кайли Е., Джейсън Б., Джозеф Е., Александра Р., Кайли В., Алиша Ф. и Хейли У. (не е на снимката); Айдахо, САЩ

ТО Е СВЕЩЕНО

“Младите мъже младите жени ... следва да почитат (свещеничеството) и да го признават

за нещо священо, ... защото именно чрез силата на тази власт обредите на Евангелието биват изпълнявани по целия свят и във всяко свято място, и без нея те не могат да бъдат изпълнявани. Онези, които са носители на тази власт, следва да я почитат вътре в себе си. Те следва да живеят така, че да са достойни за властта, в която са облечени”.

Президент Джозеф Ф. Смит (1838–1918),
Teachings of Presidents of the Church:
Joseph F. Smith (1998), 144.

СЛЕДВАЩ ВЪПРОС

“Какво да отговоря на нечленове, които ме питат защо някои членове на Църквата не живеят според нашите стандарти?”

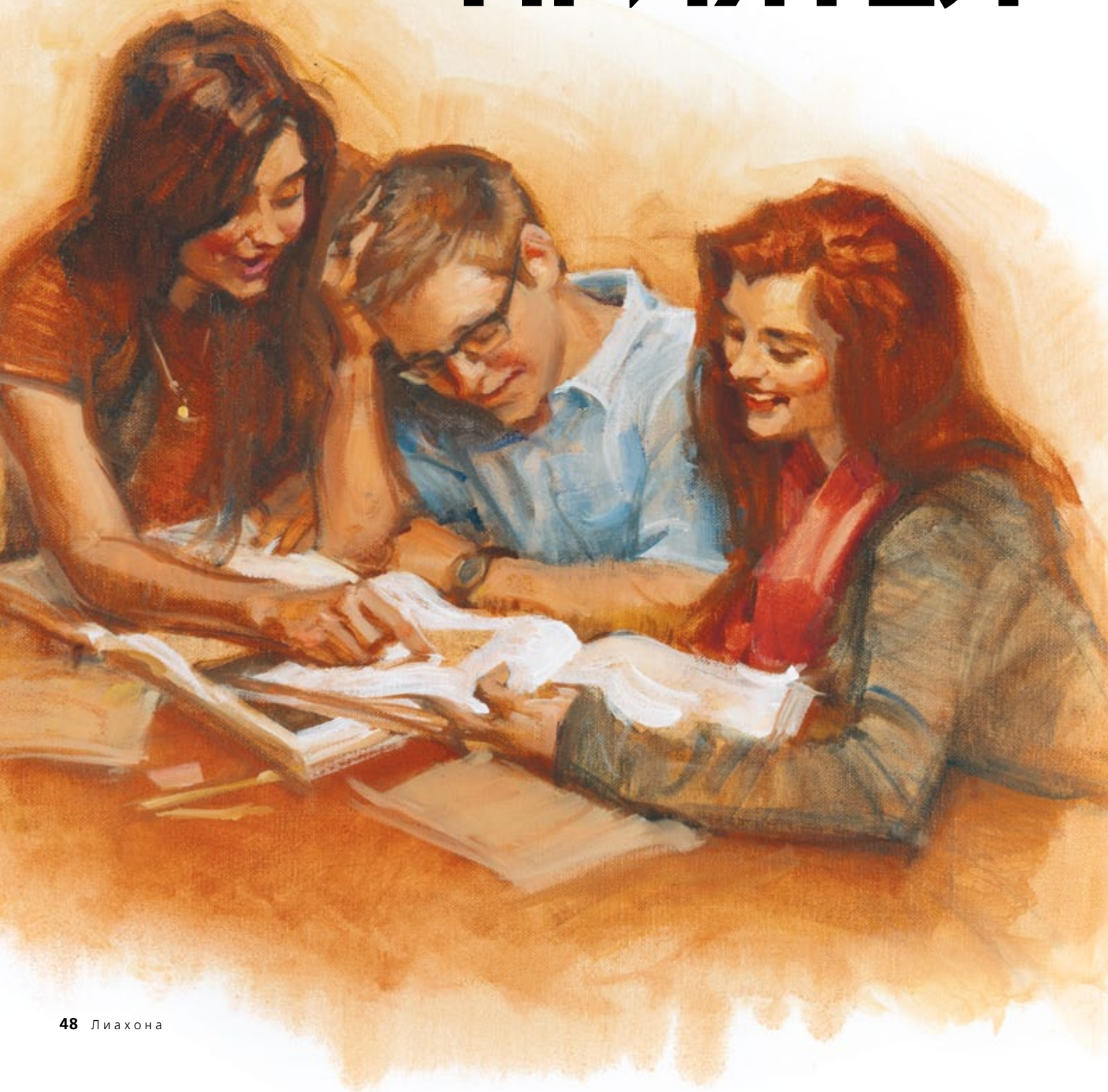
Изпратете отговорите си до 15 ноември на liahona@ldschurch.org или на:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Отговорите могат да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

Във вашия е-мейл или писмо трябва да бъде включена следната информация и позволение: (1) пълно име, (2) дата на раждане, (3) район или клон, (4) кол или окръг, (5) вашето писмено позволение, а ако сте на възраст под 18 г., писменото позволение на вашите родители (може и чрез е-мейл), вашият отговор и снимка да бъдат публикувани.

БЪДИ РАЗУМЕН, БЪДИ ПРИЯТЕЛ

**От старейшина
Робърт Д. Хейлз**

От Кворума на
дванадесетте
апостоли

*Учете и придобивайте
знание и мъдрост в мла-
достта си. И възвисявай-
те и укрепвайте хората
около вас.*

Ако вие наистина желаете да имате добър живот, ще трябва да последвате съвета на пророка, който се намира в Писанията: “учи се на мъдрост в твоята младост; да, учи се в младостта си да пазиш заповедите Божии” (Алма 37:35). Процесът на изучаване може да бъде обобщен по следния начин:

Всички ние стартираме с основно познание. Добавяме знания към него с онова, което научаваме в класната стая и четейки. Добавяме житейски опит. После идваме до четвъртата стъпка: мъдрост. Именно там светът спира. Но ние имаме още нещо, което светът няма. След кръщението и потвърждаването ни се дава дарът на Светия Дух. Според верността ни на законите, обредите и заветите, които вземаме върху си при кръщението, от редовните и чести ангажименти в

събранието за причастието и от свещеническите и храмовите завети ние винаги ще имаме дара на Светия Дух да ни учи и напътства. Духът ни води какво да правим и как да постъпваме. Всички ние имаме духовни дарове и таланти (вж. У. и З. 46).

Мъдростта плюс духовните дарове водят до разбиране в сърцето. “Главното е мъдрост; затова придобивай мъдрост, И при всичко, що си придобил, придобивай разум” (Притчи 4:7). В младостта си е важно да култивирате мъдрост и разбиране.

Едно преживяване от моята младост ме научи на нещо относно мъдростта. Бях градско момче, тъй че баща ми ме изпрати да работя в ранчото на моя чичо в западна Юта. Докато бях там, не можех да разбера защо добичетата, с възможности да избират сред хиляди акри, промушваха главите си през бодливата тел, за да пасат тревата от другата страна на оградата. Мислили ли сте някога колко подобни на това сме и ние? Ние винаги напирате да видим какви са външните граници, особено в

младостта си. Като човешки същества – естественият човек – сме склонни да идем до бодливата тел и да промушваме главата си през нея. Защо правим това?

Можем да имаме толкова радост в живота, без да прекрачваме границите. Помнете, “Главното е мъдрост”, и с тази мъдрост “Не влизай в пътеката на нечестивите, И не ходи по пътя на лошите. Отбягвай от него, не минавай край него. Отклони се от него и замини” (Притчи 4:14–15). Не се доближавайте. Не провирайте главите си през оградата от бодлива тел.

Имате ли добри приятели?

Ще забележите, че редом с тези поучения относно мъдростта книгата Притчи учи и относно избора на добри приятели: “Не влизай в пътеката на нечестивите, И не ходи по пътя на лошите” (Притчи 4:14). “Сине мой, не ходи на пътя с тях; Въздържай ногата си от пътеката им, Защото техните нозе тичат към злото” (Притчи 1:15–16).

Как разбирате дали имате добри приятели? Ще ви дам два теста. Ако ги прилагате, никога няма да

ходите по чужди пътеки и да се лутате извън тази “стеснена и тясна пътека, която води към вечен живот” (2 Нефи 31:18).

1. Добрите приятели правят живота според заповедите лесен, когато сте с тях.

Един истински приятел ви укрепва и помага да живеете според евангелските принципи, които ще ви помагат да устоите докрай.

2. Истинският приятел няма да ви кара да избирате между него или нея, и Господните пътища,

отклонявайки ви по този начин от стеснената и тясна пътека. Противникът броди по тази земя и толкова много иска всеки един от нас да пропадне. Ако вашите приятели ви дърпат настрана от пътеката към нечестие, тръгнете си от тях сега. Подбирайте приятелите си мъдро.

Що за приятел си ти?

Сега задавам един труден въпрос: *Що за приятел си ти?*

Има нещо повече в живота от това да спасим себе си. Поръчано ни е да издигаме и укрепваме всички около нас. Господ иска всички нас обратно при Себе Си.

Вие сте фар и няма нищо по-опасно от един угаснал фар. Помнете кои сте: вие сте светлина за света, за своите приятели, за своите братя и сестри. Вие сте тези, към които гледат те.

Притчи 4 продължава:

“Но пътят на праведните е като виделото на разсъмване, Кое

Бъдете светлина за света, водете и напътствайте хората около вас в пътеките на праведността. Те зависят от вас като от верен фар.

развиделява, догдето стане свършен ден.

Пътят на нечестивите е като тъмнина; Не знаят от що се спъват” (стихове 18–19).

Те наистина не знаят от що се спъват. Те нямат светлина, нямат посока.

Знаете ли какво е да зависиш от светлината, когато нея я няма? В резултат идва мрак и всички ние сме изгубени.

Когато един пилот остане без електрическа енергия, той няма други индикатори, освен това,

което работи без ток. Чувства се напълно безпомощен в своя едноместен изстребител на 12 000 метра във въздуха, брулен насамнатам от облаци и вятър. Той няма никаква насока. Преживявал съм подобно нещо и се радвам, че съм тук. Това е преживяване, което няма да забравя никога. Вие също можете да се озовете в таква положение някой ден. Нищо не е така опасно, както угаснал фар, особено ако зависите от светлината.

Има ли някой, който зависи от вашата светлина, за да бъде воден? Бъдете добър пример. Бъдете светлина за света, водете и напътствайте хората около вас в пътеките на праведността. Те зависят от вас като от верен фар. Бъдете там, когато някой се нуждае от вас.

Духът е водещата светлина, която носи радост и щастие. Нека никога поради нашето поведение не ни бъде отказано Духът да бъде с нас. О, как се моля никога да не бъдем сами и тъжни в този мрачен и тъмен свят (вж. 1 Нефи 8:4).

Нека Господните благословии бъдат с вас, като се стремите да учите и придобивате знание и мъдрост в младостта си. Нека също придобивате мъдрост и разбира-не в сърцата си за евангелските истини чрез подчинение, също и чрез светлината на Светия Дух. Бъдете добър приятел. Възвисявайте и укрепвайте хората около вас. Направете света по-добро място, защото сте тук. Помогнете на приятелите си да останат на стеснената и тясна пътека, да устоят докрай и да се завърнат с чест. ■

ОБЛИЧАНЕ *за танци*

От Кристъл Мартин

Бях изкушена да последвам множеството, но после осъзнах, че вместо това трябва да бъда пример.

Когато бях тийнейджърка, да живея според Евангелието понякога бе трудно. Районът, в който живеех, нямаше много членове на Църквата и моите приятелки, които не бяха членове, понякога правеха оставането в правия път по-трудно.

“Трябва да облечеш това; то ще подчертае цвета на очите ти”, ми каза една от приятелките ми преди едни танци. Тя държеше дреха, която щеше да ми заеме, но тя беше без ръкави. Реших да я нося с жакет.

Когато отидох на танците, никой друг не носеше дреха с ръкави и аз почувствах, че се откроявам. Когато почна да ми става топло, приятелките ми казаха, че просто трябва

да сваля жакета и че във всеки случай ще изгледам по-добре.

Тъкмо когато щях да намеря добро основание да сваля жакета, си спомних своята патриархална благословия. Тя гласеше, че ще имам много изкушения и ако се проваля, ще ме последват много хора. Именно тога осъзнах, че трябва да остана в правия път – не само заради себе си, но и заради другите, които гледаха от мен. Реших да си остана с жакета.

Понякога ставах обект на присмех, защото не правех това, което правеха всички други, но оставах силна и бях благословена за това. По-късно научих, че много хора са гледали от мен. Някои приятелки дори ми казаха, че са ме уважавали

за това, че следвам стандартите си. Те се извиняваха, че са ми създавали трудности, понеже не съм вършела нещата, които всеки друг в гимназията върши.

Понеже следвах стандартите на Църквата и се опитвах да бъда пример, бях в състояние да отида на мисия и да проповядвам Евангелието на другите. Не бих могла да повлияя на други хора, ако не бях останала в правия път. ■

СТАНДАРТИ НА ОБЛИЧАНЕ

“Никога не снижавайте своите стандарти на обличане. Не използвайте някой специален повод като извинение да бъдете нескромни. ... Младите жени следва да избягват ... облекло, което не покрива раменете”.

За укрепването на младежите
(брошура, 2011 г.), стр. 6, 7.

Облекло и ВЪНШЕН ВИД

“НЕКА СВЕТИЯТ ДУХ ВИ ВОДИ”

От Мери Н. Кук

Първа съветничка
в Общото
президентство
на Младите жени

Като представители на Христос ние показваме уважение към телата си “по всяко време, за всяко нещо и на всяко място”, като се подчиняваме на известни стандарти.

Ким постоянно носеше скромно облекло. Онзи ден поисках мнението ѝ за това какво тя смята за скромна пола, скромна блуза и скромен бански костюм. Вместо да се заемем с точно измерване на дължината на полите и дълбочината на деколтетата, ние обсъдихме принципите на скромността и предизвикателството да намериш скромна дреха, която изглежда привлекателна. Забавлявахме се да проведем мозъчна атака как творчески да удължим една пола. Накрая Ким каза, “Ако не се чувствам удобно, когато за пръв път облека нещо, това значи, че то е нескромно и няма да ми е удобно да го нося. Научих се никога да не го купувам. Просто го слагам обратно на щанда”.

Когато се стреми да живее достойно, Светият Дух може да ръководи Ким при нейните избори на облекло. Тя живее напълно според стандартите на скромността и не се опитва да променя правилата за облекло и външен вид. Тя разбира, че тялото ѝ е храм (вж. 1 Коринтяните 3:16)

и че е отговорна да се грижи за него, да го пази и да го облича подходящо.

Когато един храм бъде построен, полага се голяма грижа той да бъде защитен и грижливо украсен отвътре и отвън. Ключ при планирането на храма е разбирането, че той *представява* домът Господен – той е Неговия дом. Ние *уважаваме* храмовете като свещени сгради, където могат да влязат само онези, които са достойни. Ние *благоговеем* пред храмовете, защото светите обреди и завети, в които участваме, правят възможно ние да се завърнем при нашия Небесен Отец.

Вашето тяло е по-скъпоценно и от най-изящния храм на земята. Вие сте обичен син или дъщеря на Бог! Тези същите принципи – външен вид, уважение и благоговение, важат и се прилагат дори още повече що се касае до грижата и защитата на вашето тяло.

Външен вид

Всяка седмица, когато вземаме от причастието, ние вземаме върху си името на Спасителя. Ние сме Негови представители на земята. Една от насоките в *За укрепването на младежите* гласи: “Чрез своето облекло и външен вид можете да покажете на Господ, че знаете колко скъпоценно е вашето тяло. Можете да покажете, че сте ученик на Исус Христос и че Го обичате”¹.

Когато една млада жена прочела това

заявление, решила, че не иска дори да се доближава до линията на нескромност. Тя незабавно махнала от гардероба си всичко, което не отговаряло на това да си представител на Спасителя. Тя си каза, “Ще е най-добре дори да не пробвам нищо в магазините, което знам, че не трябва да нося. Защо да бъда изкушавана?” Принципът на скромния външен вид ѝ помогнал да вземе твърдо решение.

Уважение

Като представители на Христос ние показваме уважение към телата си “по всяко време, за всяко нещо и на всяко място” (Мосия 18:9), като се съгласяваме да се подчиняваме на известни стандарти. Господ изисква само онези, които са чисти, да могат да влизат в храма. Изборът да сте добродетелни е доказателство за уважение то ви към Господ и вашето физическо тяло.

Ние следва също да показваме уважение и към телата на другите и да им помагаме да живеят праведно. Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли казва: “(Младите жени) трябва да разбират, че като носят облекло, което е твърде тясно, твърде късо или твърде разголващо, не само изпращат неправилно послание към младите мъже, с които общуват, но също така в своите собствени умове утвърждават заблудата, че стойността на жената се определя единствено от чувствената привлекателност. Това никога не е било част от определението за вярна Божия дъщеря и никога няма да бъде”².

Млади жени, уважавайте своето тяло и помагайте на другите, специално на младите мъже, да поддържат добродетелни мисли и постъпки. Уважавайте тялото си, като знаете, че *всекидневният* праведен живот ви дава *вечна* ценност.

Благоговение

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли ни учи:

“Точно както паркът на храма изразява светостта и благоговейността на онова, което става вътре в храма, облеклото ни изразява красотата и чистотата на нашето вътрешно “аз”. Как се обличаме изразява дали имаме подходящото уважение към ... обредите и вечните завети и дали се подготвяме да ги получим”³.

Показвайте благоговението си към единителната жертва на нашия Спасител, като носите най-добрите си неделни дрехи за участие в обряда на причастието. “Когато отслужват обряда на причастието, младите мъже следва да се обличат с достойнство”⁴. Млади жени, обличайте се скромно.

Станете! Бъдете пример за скромно облекло у дома, в училище, на плажа, на танци или когато спортувате. Следвайте примера на Ким, когато избирате облеклото си, като позволявате Светия Дух да ви води в решенията ви. “Запитайте се, “Бих ли се чувствал удобно с моя външен вид, ако бях в присъствието на Господ?”⁵

Ако живеете според тези три принципа – външен вид, уважение и благоговение, когато избирате своето облекло, вие *ще* “заблестите” (Учение и Завети 115:5) като възлюбени представители на Спасителя. ■

БЕЛЕЖКИ

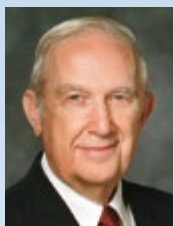
1. *За укрепването на младежите* (брошура, 2001 г.), стр. 6.
2. М. Ръсел Балард, “Майки и дъщери”, *Лиахона*, май 2010 г., стр. 20.
3. Robert D. Hales, “Modesty: Reverence for the Lord,” *Liahona*, Aug. 2008, 20.
4. *За укрепването на младежите*, стр. 8.
5. *За укрепването на младежите*, стр. 8.

УКРЕПЕНИ

ОТ СЛОВОВОТО

Юноши свидетелстват за моменти, когато Писанията са ги поучили, утешили и напътствали.

ПИСАНИЯТА ПОМАГАТ В МОМЕНТ НА НУЖДА

“Писанията са като пакети светлина, които огряват нашия разум и дават място на напътствието и вдъхновението свише. ... Голяма сила може да произтече от запаметяването на стихове от Писанията. Запаметяването на стих е като изковаването на ново приятелство. То може да бъде сравнено с приятел, който може да помогне в момент на нужда, да даде вдъхновение и утеха и да бъде източник на мотивация за необходимата промяна”.

Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли, “Силата на Писанията”, *Лиахона*, ноем. 2011 г., стр. 6.

Помолихме младежите да ни разкажат за момент, когато запомнен наизуст стих от Писанията им е помогнал, както старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли разказва на общата конференция през октомври 2011 г. (вж. отстрани). Ето някои от техните отговори.

Мир в душата ми

“Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни” (У. и З. 121:7).

Стихът, който ми е давал най-много утеха през годините, е Учение и Завети 121:7, когато Пророкът Джозеф Смит е в затвора Либърти и извиква за помощ към Небесния Отец. Научих този стих наизуст в Семинара и си го припомням, когато имам нужда от утеха. Той ми напомня, че моят Отец в Небесата ме обича и знае за моите изпитания. Използвала съм този стих да ми донесе мир в моменти на разочарование и слабост.

Този стих ми помогна, когато бях на едно парти, което се превърна в нещо, на което знаех, че не трябва да присъствам. Учтиво казах не на приятелите си, когато те поискаха да пия или пуша. Този стих ми даде силата, от която се нуждаех, за да отстоя вярванията си.

Този стих също ми помогна да взема едно трудно решение. Приятелката ми и аз бяхме неразделни пет

години. Заедно спортувахме, заедно пътувахме и всеки уикенд излизахме заедно. Но тя започна да излиза с една група по-възрастни приятели, с които не исках да се свързвам. Накрая тя ме накара да избирам между това да сме приятелки и моите вярвания относно Словото на мъдростта и закона за целомъдрието. Бях съсипана. Нямах представа, че да защитиш онова, в което вярваш, може да бъде толкова трудно. Но избрах да намеря нови приятели, помнейки винаги обещанието на Небесния Отец към Джозеф Смит, че всичко ще се подреди добре.

Нищо не си струва компромиса с моите вярвания и аз изпитвам истинска и трайна радост, когато избирам правилното. Този стих укрепи моето свидетелство и ми помага в нужда.

Лаурен Дж.,

16 г., Арканзас, САЩ

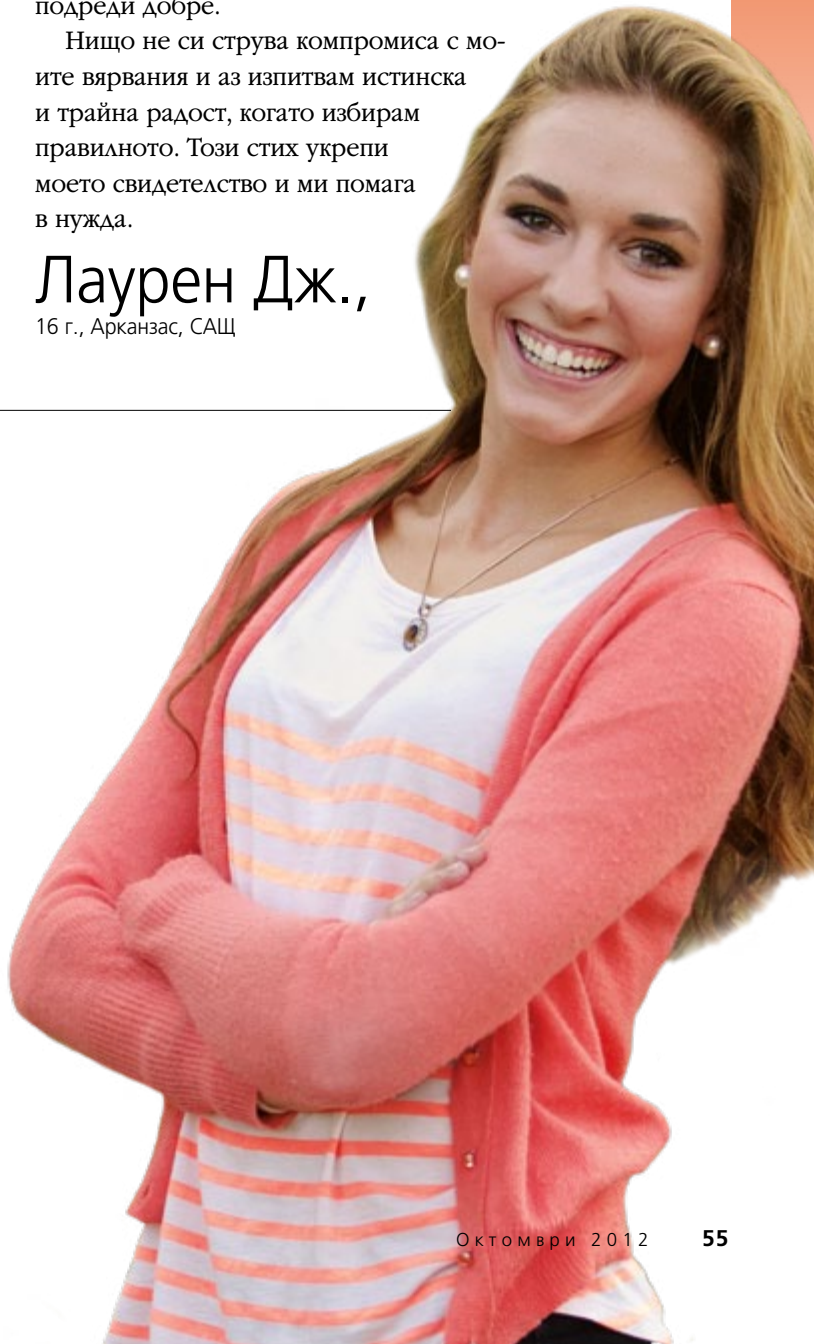
Слабите страни стават силни

Месеци преди изпита за влизане в гимназията не се чувствах подготвен. Бях сигурен, че няма да се справя. Тъй че се обърнах с молитва към моя Небесен Отец. Докато се молах, в ума ми дойдоха следните думи: “И ако човеците дойдат при Мене, Аз ще им покажа тяхната слабост. Аз давам на човеците слабост, за да бъдат смирени; и Моята благодат е достатъчна за всички човеци, които се смиряват пред Мене; защото ако те се смирят пред Мене и повярват в Мене, тогава Аз ще сторя слабите им страни да станат силни” (Етер 12:27).

Осъзнах, че когато се моля на Небесния Отец за сила да посрещна предизвикателствата и изпитанията, Той ме благославя и ми помага да преодолее слабостите си. Да представя грижите си на Господ бе най-доброто решение, което можех да взема. Той е най-добрият учител и аз знам, че Той ми помогна.

Ървин О.,

16 г., Ел Салвадор

Молете се винаги

“Моли се винаги, за да може да излезеш победител; да, за да може да победиш Сатана и за да може да избегнеш ръцете на служителите на Сатана, които поддържат неговото дело” (У. и З. 10:5).

Този стих ми помага да посрещам изкушенията. Когато съм на път да сторя нещо, което знам, че е грешно, в ума ми изскача този стих и посланието му. Всеки път, когато се моля, след като имам подтик за това, получавам помощта, от която се нуждая, за да преодолеем изкушенията, пред които съм изправен.

Джес Ф.,

17 г., Юта, САЩ

Аз съм с теб

“Бъди търпелив в страданията, защото ще имаш много; но устояй им, защото ето, Аз съм с теб чак до края на дните ти” (У. и З. 24:8).

Да науча наизуст този стих бе благословия, особено когато се чувствах уплашена или сама. Всеки път щом си го спомнех, придобивах кураж и се чувствах по-добре. Като млади мъже и млади жени ние се нуждаем от напътствие и подкрепа, особено когато се изправяме срещу трудни изпитания и предизвикателства. Макар понякога бъдещето да изглежда несигурно или обезсърчаващо, знам, че мога да уповавам на Господ и да получа топлата Му прегръдка.

Когато бях малка, бях учена у дома и в НУД, че Господ винаги ще бъде до мен, ако свърша своята част. Благодарение на тези поучения и на този стих аз знам, че мога винаги да разчитам на Него.

София И.,

15 г., Уругвай

ПОСТАВЕТЕ СИ ЦЕЛ

Обмислете да си поставите за цел да научите наизуст някои стихове от Писанията. Те може да са от списъка стихове за овладяване в Семинара или част от дълг към Бога или Личен напредък.

ПРАВА И ПРАВЕДНА Е ПЪТЕКАТА

Има много пътища, между които да избираме,
но само един води към вечен живот.

(Вж. 2 Нефи 9:41; 31:17-21; Алма 7:9.)

Като завършите

Когато завършите НУД и дойде време да се преместите в Младите мъже или Младите жени, ето някои преживявания, които трябва да очаквате!

ЗА КАКВО Е ОРГАНИЗАЦИЯТА НА МЛАДИТЕ МЪЖЕ?

Аароновото свещеничество – да служим на другите за Спасителя

Раздаване на причастието

Събиране дарения от пост

Укрепване на вашето семейство

Дълг към Бог

Разучаване и вършене на нови неща

Споделяне с другите

Развиване на близки взаимоотношения с Небесния Отец

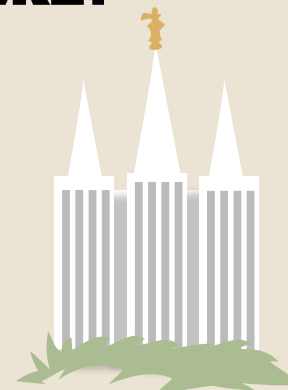
За укрепването на младежите

Стандарти, които ще ви направят силни

Подгответе се

За мисия

За брак и бащинство

Да отидем в храма

Да бъдем кръстени за онези, които са починали

Да се подготвим да склучим завети

Да чувстваме Светия Дух

дейности

Служба с вашия кворум

Забавления в ОВУ!

Скъпи млади мъже от НУД,

Когато навършите 12 години, ще бъдете достатъчно възрастни да получите Аароновото свещеничество. Това е много важно. Когато Бог ви дава Своето свещеничество, Той показва, че ви има доверие. Да служите на другите така, както би служил Спасителят ще бъде ваш свещен дълг.

Сега е времето да започнете да се готвите. Гледайте и слушайте носителите на свещеничеството около вас, докато те благославят причастието, кръщават, дават благословии, служат на мисии и ръководят семейства. Винаги давайте всичко от себе си, за да живеете според евангелските стандарти. После вие ще бъдете готови за онзи голям ден, в който ще получите Аароновото свещеничество

Искрено ваш,

Дейвид Л. Бек

Общ президент на Младите мъже

НУД

ЗА КАКВО Е ОРГАНИЗАЦИЯТА НА МЛАДИТЕ ЖЕНИ?

Нови приятели

Учение и съвместни забавления
Взаимна подкрепа

Увеличавайте вярата си в Исус Христос

Отстояване на истината и праведността
Споделяйте свидетелството си

За укрепването на младежите

Стандарти, които ще ви направят силни

Личен напредък

Нови неща за научаване
Поставяне на цели и израстване в добродетел

Отиване в храма

Да бъдем кръстени за онези,
които са починали
Да почувстваме Светия Дух
Да се подготвим да склучим завети

дейности

Съвместна служба
Забавления в ОВУ!

Подгответе се като дъщеря на Бог

Да бъдете ръководител
и добър пример
Да бъдете вярна съпруга
и майка

Скъпи млади жени от НУД,

Така се вълнуваме за деня, в който вие ще се присъедините към организацията на Младите жени! Вие сте скъпоценни дъщери на нашия Небесен Отец. В Младите жени вие ще научите да бъдете Негов свидетел по всяко време, за всяко нещо и на всяко място. Ще получите един медальон, който да ви напомня да защитавате истината и праведността и да издигнете светлината на Спасителя да свети на целия свят. Вашата книжка Личен напредък ще ви помогне да изучавате Писанията, да си поставяте лични цели и да вървите напред по пътеката към храма. Всички тези неща ще ви помагат да се подготвите да бъдете съпруга и майка, и да водите в света.

Искрено ваша,

Илейн Ш. Долтън

Обща президентка на Младите жени

СНИМКА © BUSATH PHOTOGRAPHY

Скъпа приятелко

Здравей от Мексико! Бях развълнувана да получа твоето писмо и да узная, че приближава рождения ти ден. Струва ми се, че си малко нервна от това, че ще напускаш НУД. Искаш ли да ти разкажа за времето, когато отидох в Младите жени? Аз също се чувствах нервна, че напускам НУД. Тревожех се, че може да нямам нови приятели. Плаших се, че ще бъда едно от най-малките момичета, вместо едно от най-големите.

Но всичко мина просто прекрасно. Епископът ме интервюира точно преди рождения ми ден и ми каза, че промяната ще бъде хубаво нещо. В неделя все още се чувствах боязлива и останах в стаята на НУД. За щастие, една от ръководителките на Младите жени ме откри там. Тя каза, "Знаех си, че ще те открия тук! Ела, време е да влезем на урок".

Сестра Диаз ме посрещна с добре дошла на откриващите дейности и ми даде три книги, които заобичах: За укрепването на младежите, Личен напредък на Младите жени, и един дневник. Като се огледах из стаята, си дадох сметка, че познавам някои от момичетата там от НУД. Някои момичета, които не познавах, ми казаха здравей. Скоро вместо страх изпитвах мир.

След това нещата просто продължиха да се развиват добре. ОВУ дейностите бяха много специални за мен, защото ме научиха как да живея според Евангелието и да помагам на своето семейство и приятели. А ходенето на лагер всяка година е толкова забавно! Сега, когато вече съм Лавров венец, се надявам скоро да завърша своя Личен напредък. Нямам търпение да започна да нося медальона на Младите жени, който да ми напомня колко много съм израснала и съм се доближила до моя Небесен Отец през годините.

Тъй че не се страхувай, приятелко моя. Разпери криле и полети към Младите жени. Обещавам ти, че няма да съжаляваш.

С обич,
Марибел

Да кажем добре дошъл на един **НОВ СЕЗОН** в живота

От Мариса Уидисън

Църковни списания

Дали живеете в област, където дърветата сменят цветя си, за да се подготвят за зимата? Тези четирима приятели – да. Ноа Б., Дилън Л., Патрик М. и Бен М. всички живеят на о-в Принц Едуард край източния бряг на Канада. Подобно на дърветата тези момчета се готвят за нов сезон в живота. Те всички навършват 12 в рамките на една година и това означава да кажат довиждане на НУД и здравей на Младите мъже. Ето какво имат да кажат те за израстването и преместването.

Бъди сам себе си

Когато Ноа се преместил тук, новите му приятели му помогнали да свикне с живота на острова. Сега, като най-голям в групата, той им помага да свикнат с живота в Младите мъже. “Тревожеж се дали ще бъде приет и ще

опозная ли другите”, казва Ноа за въстъпването си в Младите мъже. “Ходенето на дейности наистина помогна”. Любимата песен на Ноа от НУД е за армията на Еламан, а ето как вижда той свещеническия кворум – като място, където да бъдете заедно, обединени.

Неговият съвет? “Бъди сам себе си”.

Уважавай свещеничеството

За Патрик получаването на свещеничеството не е просто навършване на определена възраст. То е да си достоен и подготвен. “Не получаваш свещеничеството само защото си навършил 12 г.”, казва Патрик. “Трябва да си подготвен”.

Дилън разбира колко важна е подготовката. Той се старее да идва на църква 15 минути по-рано, за да се подготви духовно за раздаване на причастието. “Раздавах причастието три или четири пъти, и всеки път Духът

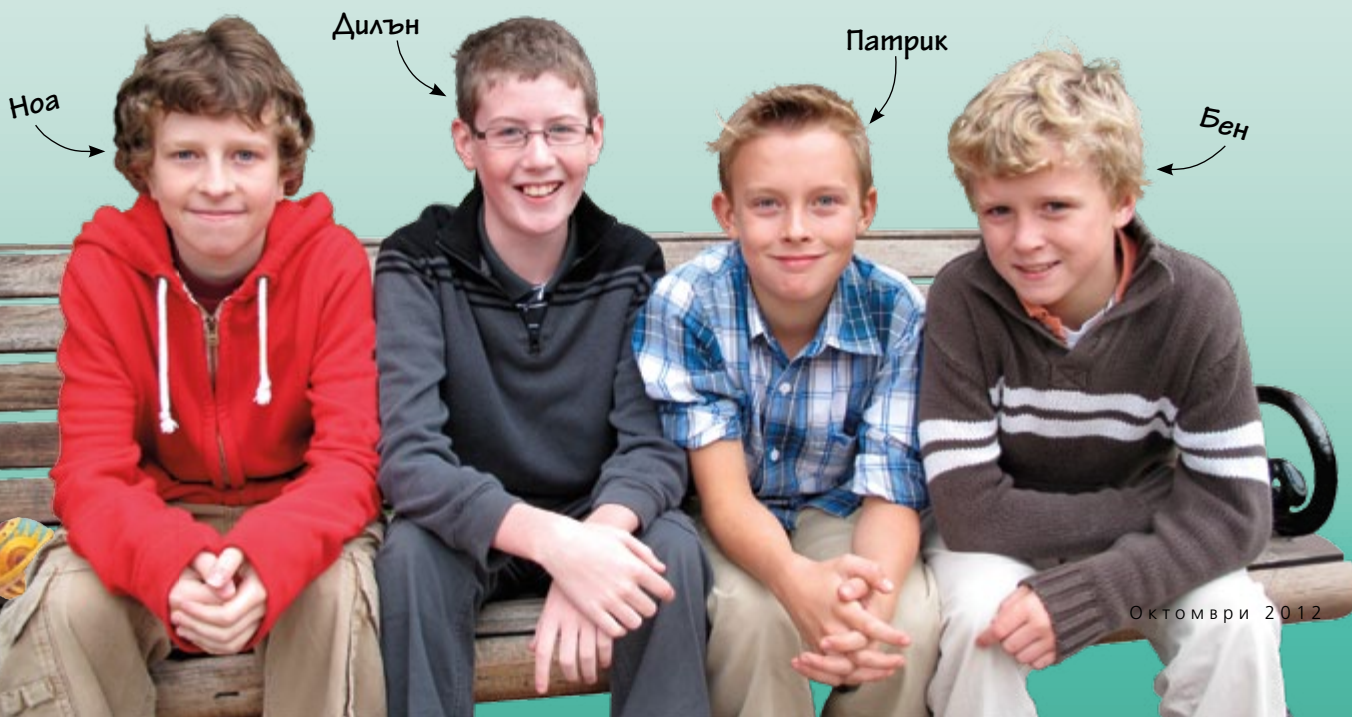
докосва сърцето ми. Не мисля, че някога ще свикна с това”, казва той.

Бен казва, че раздаването на причастието му напомня Тайната вечеря: “Исус бил там. Ние стоим там, където е бил Исус, и Той желае ние да бъдем там”.

С поглед към храма

Бен работи за получаването на своята награда “Вяра в Бог” и очаква да почне да изпълнява кръщения за мъртвите за пръв път. “Още не съм бил вътре в храма, но други винаги дават свидетелства колко топло и добре се чувстват, след като са били там”, казва Бен.

Ноа неотдавна е посетил храма за пръв път. Той казва, че младите мъже от неговия кворум се отнасят с него като член на семейството. “Може да се чувстваш нервен, но там ще има хора, които да ти помогнат”, казва той. “Ще се чувстваш добре дошъл”. ■

Господи, ела в нашите сърца

Простичко ♩ = 72-84

Из продукцията на Църквата
Спасител на света: Неговото раждане и възкресение

1. И - сус в яс - ли - те ле - жал е с'неж-но, ми - ло ли - чи - це.
2. У - те - ша - ваш нас - кър - бе - ни, стра - да - щи, о - тру - де - ни.
3. О, е - ла, Спа - си - те - лю наш, с'ут - рин - на - та свет - ли - на.

Гос - под, Ти, ве - лик Съз - да - тел стран - ник на зе - мя - та бе.
Тво - я - та лю - бов без - край - на при - зо - ва ни в не - бе - са.
и на Тво - и - те че - да пак спри съл - зи - те и пла - ча.

В'свет - ли - на Си Ти ро - ден, Гос - по - ди Е - ма - ну - ел.
Цар Ти зе - мен ни бъ - ди в'сла - ва веч - на, о, а - мин!
Цар Ти зе - мен ни бъ - ди в сла - ва веч - на, о, а - мин!

О, е - ла, И - су - се свя - т, да пре - бъ - деш в'нас.
Въз - ви - ше - ни, но сми - ре - ни под - гот - ви ни Ти.
Въз - ви - ше - ни, но сми - ре - ни да сме ви - на - ги.

Спасител на света: Неговото раждане и възкресение е написана и композирана под ръководството на Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли.

© 2003 IRI. Всички права запазени. Тази песен може да бъде размножавана с нетърговска цел за ползване у дома или в църквата. Това съобщение трябва да бъде приложено към всяко направено копие.

Старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли споделя някои мисли по тази тема.

Защо е ВАЖНО да следвам ИСУС ХРИСТОС с вяра, без значение къде се намирам?

Исус Христос е Единородният и Възлюбен Син на Бог.

Той е нашият Творец. Той е Светлината на света. Той е нашият Спасител от греха и смъртта.

Това е най-важното знание на земята и вие можете да знаете това за себе си.

Ние сме последователи на Исус Христос. Няма средно положение.

Можете да използвате този урок и дейност, за да научите повече относно темата на Неделното училище за деца този месец.

Благословиите на свещеничеството са **ДОСТЪПНИ ЗА ВСИЧКИ**

Когато Джозеф Смит превеждал Книгата на Мормон, той и неговият писар Оливър Каудъри имали един въпрос. Те отишли в гората да се помолят относно него. Докато се молили, “един пратеник от небесата се спусна в облак от

светлина”. Това бил Йоан Кръстител. Той положил ръце върху главите на Джозеф и Оливър и им дал Аароновото свещеничество. После Йоан Кръстител заповядал на Джозеф и Оливър да се кръстят един друг. Скоро след това апостолите Петър, Яков и Йоан дошли на земята и ръкоположили Джозеф и Оливър в Мелхиседековото свещеничество. Божието свещеничество отново било на земята. (Вж. Джозеф Смит – История 1:68–72).

Чрез свещеничеството ние можем да получим удивителни благословии и обреди. Те включват благословиите, дадени

на новородени бебета, на болни, на деца от техните бащи или други достойни носители на свещеничеството. Необходимо е също да получим определени свещенически обреди, за да се завърнем при Небесния Отец. Някои от тези обреди са кръщение чрез пълно потапяне, получаване дара на Светия Дух и светите храмови обреди, които могат да запечатват семействата за вечността. Пак в храма могат да бъдат изгълнявани обреди за хора, които са починали без евангелските благословии. Благословиите на свещеничеството са достъпни за всички! ■

Песен и стих от Писанията

- Изберете песен за свещеничеството
- Учение и Завети 84:35

ДЕЙНОСТ "ИП"

Свещеничеството помага на хората

Свещеничеството е силата Божия да служим на хората и да ги благославяме чрез обреди и благословии. На тези рисунки изобразете себе си в сцена.

Само вие

В Скъпоценен бисер отворете Джозеф Смит – История 1:68–73. Използвайте тези стихове, за да попълните празните полета по-долу. На друг лист напишете други неща, които сте научили, като сте чели тези стихове.

1. "Свещеничеството на Аарон ... държи ключовете за служението на _____ и на евангелието на покаянието."
2. _____ бе първият кръстен.
3. Оливър Каудъри е кръстен от _____.
4. Иоан Кръстител действал под наставлението на _____, _____, и _____.
5. Петър, Яков и Иоан по-късно дали _____ свещеничество на Джозеф и Оливър.

Носителите на свещеничеството благославят и разнасят причастието. Нарисувайте себе си на пейката, готови да вземете причастието.

свещеническите благословии могат да бъдат давани на болните. Нарисувайте себе си болни в леглото.

Семействата могат да бъдат запечатани заедно чрез храмовите обреди. Нарисувайте семейството си пред храма.

Кръщението и приемането на дара на Светия Дух са обреди на свещеничество. Нарисувайте себе си пред кръщелния басейн.

Отговори: 1. ангели, покаяние, Джозеф, Оливър, Яков, Петър, Смит; 2. Оливър Каудъри; 3. Джозеф Смит; 4. Петър, Яков, Иоан; 5. Междоленското.

Дваж благословени

*Запознайте се със Софи и Елоди А.
от Антананариво, Мадагаскар.*

От Ричард М. Ромни

Църковни списания

Десетгодишните сестри близначки Софи и Елоди живеят в Мадагаскар. Това е голям остров близо до брега на Африка. Семейството им си има любима истинска история. "Когато баща ми за пръв път се срещнал с мисионерите, той знаел, че Църквата е истинна", казва Елоди. "Той незабавно бил обърнат във вярата". Майка им била кръстена няколко месеца по-късно.

Преди момичетата да се родят, родителите им постили и се молили да имат момиче. "И вместо едно момиче, мама родила две", казва Софи.

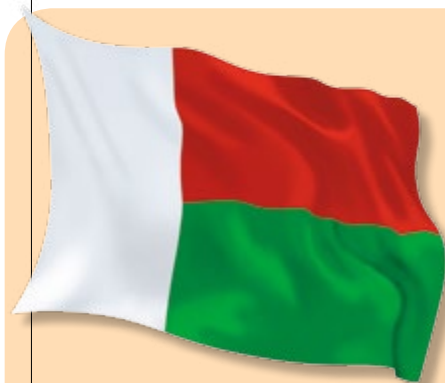
И оттогава непрекъснато те са дваж благословени! ■

Семейството на Софи и Елоди спестявало три години пари за път до храма Йоханесбург Южна Африка, за да бъдат запечатани заедно. Те изминали над 2 100 км през Индийския океан, за да стигнат дотам.

Майката на момичетата има медицинска клиника в съседство с дома им. Те помагат, като метат и я поддържат чиста.

Бялото на флага на Мадагаскар представлява чистота, червеното независимост, а зеленото надежда.

Софи и Елоди имат две котки и обичат да се гушкат с тях.

Лемурите и хамелеоните са две животни, които живеят в Мадагаскар.

Близначките се наслаждават на семейна домашна вечер заедно с техните двама братя, една племенница и с баща им и майка им.

Не може ли и аз да се КРЪСТЯ?

*“... децата ... трябва да бъдат кръщавани за опрощение на греховете си, когато станат на осем годишна възраст”
(У. и З. 68:27).*

Нуно и Мириам, ще последват ли примера на Исус Христос и ще се кръстят ли следващата неделя?”, попита сестра Силва.

Паолу не можа да повярва на ушите си. Сестрите мисионерки току-що бяха поканили неговите 10-годишни брат и сестра да бъдат кръстени!

“Да! Да!”, щастливо казаха близнаците.

Мириам не можеше да спре да се усмихва. Нуно сърдечно

стисна ръце на сестра Лопез. Баба сияеше от своето голямо червено кресло в ъгъла.

От няколко седмици сестрите мисионерки учеха Паулу, брат му и сестра му в къщата на баба. Пауло живееше на зеления прохладен остров Сан Мигел, на 1 600 км от континентална Португалия.

Паулу обичаше да отваря горната половина от входната врата на баба и да чувства морския бриз, докато гледаше как сестра Лопез и сестра Силва крачеха нагоре по улицата, за да го учат на Евангелието.

Сестрите мисионерки казаха, че днес ще бъде специален урок. Сега Паулу знаеше защо. Нуно и Мириам щяха да бъдат кръстени,

точно както учи Христос! Паулу също искаше да последва примера на Спасителя.

“Сестри, мога ли и аз да се кръстя следващата неделя?”, попита нетърпеливо той, стискайки своята илюстрирана Книга на Мормон по-близо до себе си.

Сестра Силва се усмихна, но поклати глава. “Съжалявам, Паулу. Господ ни казва, че всички трябва да бъдем кръстени, но само след като навършим 8 години. Понеже си само на 6 години, ти още не си отговорен за своите избори”.

“Но, сестри”, възрази Пауло, “аз се моля и четата Книгата на Мормон със семейството си, както ме учихте. Ходя в Неделното училище за деца всяка седмица, с баба и чичо Мариу. Аз знам, че Църквата е истинна! Не мога ли да бъда кръстен с Нуно и Мириам?”

“Ти свърши страхотна работа, като живееш според заповедите и учиш за Евангелието”, каза сестра Лопез. “Но трябва да изчакаш още 2 години, преди да можеш да бъдеш кръстен”.

Гърлото на Паулу започна да пари и горещи сълзи изпъгнаха очите му. Той скочи и изтича в стаята си на тавана, където

спеше с брат си и сестра си.

След като плака няколко минути във възглавницата си, Паулу чу някой да се качва по таванските стълби. Чичо Мариу седна на леглото на Паулу.

“Какво се е случило, Паулу?” попита чичо Мариу.

“Сестра Силва и сестра Лопез казаха, че не мога да бъда кръстен, но Нуно и Мириам могат”, каза Паулу. “Искам да бъда член на Църквата! Обичам да пея химните на събранията за причастието и да уча за Писанията в Неделното училище за деца. Не искам да бъда изоставен”.

“Пауло, ти пак може да бъдеш част от Църквата, макар да не си достатъчно голям, за да бъдеш кръстен”, нежно каза чичо Мариу.

“Как?”, изсумтя Паулу в своята възглавница.

“Е, знаеш, че Неделното

училище за деца подготвя програмата за причастието”, каза чичо Мариу. “Твоята учителка в НУД ми каза, че търси доброволци, които да дадат своето свидетелство в програмата. Това е един начин да участваш в църквата”, обясни чичо Мариу.

“Наистина ли?”, Паулу седна и се обърна с лице към чичо си. Той помисли около една минута. “Може би ще мога да дам свидетелството си и на кръщението на Нуно и Мириам!”

“Страхотна идея!”, рече чичо Мариу. “Дори и да си твърде малък за кръщение, ти пак можеш да даваш свидетелство”.

Паулу скочи от леглото си и изтича надолу по стълбите.

“Къде отиваш, Паулу?”, извика чичо Мариу.

“Отивам да се упражнявам, като давам свидетелство на

мисионерите!”, извика щастливо в отговор Паулу. “Отивам да го споделя, докато чакам да бъда кръстен!” ■

“Търпението означава активно изчакване и устояване. Означава да продължаваме и да правим всичко, което можем – да работим, да се надяваме и да упражняваме вяра”.

Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, “Да видим края от началото”, *Лиахона*, май 2010 г., стр. 57.

Да се обличаш като дякон

От Хилари М. Хендрикс

По действителен случай

5.

Искам да нося бяла риза и хубави панталони. Искам да се обличам като дякон.

Мама помогна на Ели да обуе хубавите си панталони, бяла риза и вратовръзка.

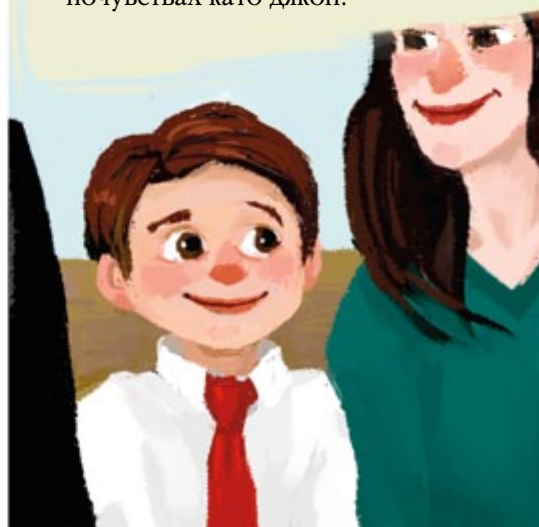

6. На църква Ели скръсти ръцете си, докато гледаше как дяконите раздават причастието.

7. Когато един дякон донесе на Ели причастието, Ели взе къшей хляб и после подаде подноса на мама.

8. Мама се усмихна на Ели. Той беше щастлив да помогне. Току-що се почувствал като дякон.

СКРИТИ КАРТИНКИ

Ели иска да се облича като дякон. Помогнете му да открие в стаята си нещата, които ще му помогнат да се облече като дякон.

СТРАНИЦА ЗА ОЦВЕТЯВАНЕ

Чрез свещеничеството ние получаваме спасителните обреди.

“... всички онези, които получават това свещеничество, приемат Мен, казва Господ” (У. и З. 84:35)

Бразилски младежи свързват семейната история и храмовата работа

От Мелиса Мерил

Църковни новини и събития

Жозе А. Москао забелязал една тенденция: младежите, които идват в храма Кампиняс Бразилия, прекарват много време в чакане между сесиите.

Брат Москао, директор на центъра за семейна история, разположен до храма, знаел това, защото поради разстоянията, които много младежи трябва да пропътуват, за да отидат в храма, повечето идвали с каравани и стояли по няколко дни. Чакането между техните сесии в залата за кръщения и храненията, чакането на родителите и ръководителите им, които участват в други храмови обреди, не можело да бъде избегнато.

Но може би, помислил си той, имало начин да им предложи алтернатива на броденето из парка на храма всеки път когато имат някакво свободно време.

Така и сторил.

Една покана

Той започнал да кани младежите в центъра и предложил да ги учи как да извършват изготвянето на указателите във FamilySearch.

В началото някои били неохотни или се притеснявали. Но брат Москао казва, че им говорел за това да спасяват хора от мрака и да изваждат в светлина имената им, подчинявайки се на думите на живия пророк, и младежите били развълнувани (вж. Дейвид А. Беднар, “Сърцата на децата ще се обърнат към бащите им”, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., стр. 24–27).

Че храмът и центърът за семейна история са разположени в рамките на един имот е многозначително; това подчертава по един чисто физически начин, че храмът и центърът за семейна история са две части на едно голямо усилие. Това, казва Джордж А. Оукс, президент на храма

Кампиняс Бразилия, е нещо, което младежите в храмовия окръг започват да научават.

“Преди поставянето на ударение те да бъдат включени в работата по семейна история и изготвянето на указателите с имена, посещението на храма за тях бе основно да бъдат кръщавани за мъртвите. Сега преживяванията, свързани с указателите стават част от работата им”, казва той.

Едно въведение

Когато в центъра дойдат младежи, брат Москао и мисионерите доброволци излагат следните принципи в кратко неформално ориентиращо експозе:

- Те стават избавители на хълма Сион (вж. Авдия 1:21).
- Те се вслушват в призива на пророка (вж. “Сърцата на децата ще се обърнат към бащите им”).
- Те спасяват хора от мрака – мрака на отдавна забравените филми и прашните книги в архивните офиси и църквите. Указателите вадят тези имена на бял свят и ги правят лесни за намиране от страна на семействата им.
- Като се присъединяват към това дело, те ще участват в една друга страна на “на този най-славен от всички въпроси, принадлежащи към вечното Евангелие, а именно кръщението за мъртвите” (У. и З. 128:17).
- Те ще използват времето си във великото дело по изкупването на мъртвите, което ще благославя семейства.
- Всички ние сме част от Божието семейство, тъй че изготвянето на указателите с имена на непознати хора те все пак помагат на своето семейство.

При пътувания до храма юношите от храмов окръг Кампиняс Бразилия участват в изготвянето на указателите за FamilySearch между сесиите в залата за кръщения.

- Веднъж разбрали как да участват в изготвянето на указателите, те имат възможността да учат членовете на семейството си и други млади хора в своите райони и клонове как също да участват.

След това брат Москао и мисионерите използват компютрите на центъра, за да покажат на юношите как да започнат изготвянето на указателите и как да инсталират и софтуера, когато се върнат в къщи. След като веднъж разберат, казва брат Москао, “те започват да работят със сила като никой друг”.

Ентузиазъм за работа

Цифрите отразяват този ентузиазъм. За първите два месеца на 2012 г. посетителите са установили 6 370 имена; 3 305 от тях са установени от юноши на възраст 12–18 години. Всъщност, за да отговори на нарасналия интерес относно изготвянето на указателите, центърът за семейна история Кампиняс често удължава редовното си работно време 8:00–18:00 ч. и остава отворен до 22:00 ч.

Но юношите не зарязват изготвянето на указателите, когато напуснат храма. Когато се върнат у дома, те продължават да играят ролята си в това, което брат Москао нарича

“армията от повече от 170 000 души, активно изготвящи указатели, с които днес разполага Църквата”. Мнозина постигат целите, искани в Дъг към Бога и Личен напредък чрез работата си по указателите.

Едно положително влияние

По-рано тази година Исабела А, на 16 г., от Виля Велха, Еспириту Санту, Бразилия, посети храма с майка си и сестра си; последният ден от пътуването съвпадна с първата годишнина от смъртта на баба й. Исабела била кръстена за баба си, а останалите храмови обреди за нея извършила майка й.

“По време на това пътуване чувствах, че се нуждая да направя нещо добро”, обяснява Исабела. “Исках да се науча да изготвям указателите и получих помощ от брат Жозе Москао.

После, когато бях кръстена за баба си, Духът дълбоко ме развънува. Осъзнах, че отвъд завесата има много хора, които чакат безкрай и се нуждаят от помощта ми. Осъзнах, че мога да им дам в служба част от времето си и че мога да направя много за тях. Изготвянето на указателите е една работа на обич”. ■

За повече подробности от този разказ посетете news.lds.org.

Организиран е първият кол в Индия

От старейшина Е. Джак и сестра Памела Келерщрас

Мисия Индия Бангалор

Когато на 27 май 2012 г. в Новотел Конвъншън Сентър в Хайдарабад, Индия се събраха над 1 500 членове и приятели за създаването на кол Хайдарабад Индия, първият кол в страната, във въздуха витаеше осезаемо чувство на възбуждане и благодарност. Председателстваше старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли, придружен от старейшина Доналд Л. Халстром от Президентството на

Седемдесетте и старейшина Антъни Д. Перкинз от Седемдесетте, който служи като президент на област Азия. Всеки ръководител бе придружаван от съпругата си по време на конференцията.

За президент на кола бе подкрепен Джон Гъти със Суреш Натараян за първи съветник и Раджаратнам Буши за втори съветник. Първ патриарх на Индия е Прасад Рао Гудей, бивш президент на окръг.

Обръщайки се към най-голямото събрание на светии в Индия, Ранди Д. Фънк, президент на мисия Индия

Президентството на ново установения кол Хайдарабад Индия (отляво надясно): Суреш Натараян, първи съветник; Джон Гъти, президент; Раджаратнам Буши, втори съветник.

Почти 600 несемейни пълнолетни младежи от Индия, Непал и Шри Ланка се събраха на конференция преди създаването на първия кол в Индия.

СНИМКИ ДЖЕИМЗ ДАПРИМЪТЪ

Бангалор, каза, “Това е една славна гледка в този исторически ден, който ние винаги ще помним. Ние винаги ще помним, че тук бе един Господен апостол”.

Старейшина Перкинз изрази обичта на президентството на област Азия към членовете в Индия и каза, “Виждаме източниците на едно чудно дело в тази страна. Растежът на Църквата и създаването на кол става в съответствие с вечните евангелски принципи и установените свещенически модели”.

Като отбелязва, че за втори път е свидетел на призоваването на ново президентство на кол, старейшина Халстром обясни процеса на откровението при избирането на такова ново ръководство. Като член на Седемдесетте той получава задача и пристига без предубеждение или предразсъдък, каза той. Той идва по Господния начин, зависейки от Неговия Дух за получаване на откровение. “Волята на Господ е президент Гъти да бъде президент на кол”, каза старейшина Халстром.

Кристен Оукс, която придружаваше съпруга си, говори как да учим децата, така че те да вярват, понеже майките им зная това (вж. Алма 56:48).

Като заключителен говорител на събранието старейшина Оукс изрази благодарност на народа на Индия, страна с религиозна свобода, която позволява членовете на Църквата

“да се събират и да изказват принципите на своята вяра”.

Старейшина Оукс даде свидетелство, че му е изявено от Духа, че Господ е подготвил и избрал призованите ръководители. Старейшина Оукс говори също за новите отговорности на кола.

В Стария завет, каза той, пророк Исаия оприличава Израил на шатра, която подслонява чедата на Израил.

потекло в племената Израилеви, от което се получават големи благословии”, каза старейшина Оукс. “Една патриархална благословия също така обявява благословиите и обещанията, за които можем да претендираме, ако сме верни”.

“С разрастването на Църквата в Индия”, продължи той, “ще дойде време пророкът да получи вдъхновение да

Докато посещаваха Хайдарабад, Индия, старейшина Оукс и други ръководители на Църквата се срещнаха със стотици членове от Индия, Непал и Шри Ланка.

“Църквата днес е шатрата. Ние всички знаем, че една шатра бива поддържана от колове. Сега, когато Хайдарабад е кол на Сион, от вас се очаква да пристъпите напред и да окажете повече подкрепа по отношение на десятъка и мисионерите”.

В резултат на формирането на кола членовете в Хайдарабад ще могат да получават патриархални благословии. Старейшина Оукс обясни какво се съдържа в една патриархална благословия, наричайки я “лични Писания”.

“Патриархалната благословия обявява и заявява вашето

построй тук храм. Всеки създаден кол подобрява и засилва вероятността тук да има храм. Когато хората показват достойнство и отдаденост, храмът не закъснява”.

В заключение старейшина Оукс призова следната благословия: “В този първи кол на великата страна Индия аз ви благославям да помните ученията на този час. Благославям ви да помните заветите, които сте склучили, когато сте били кръстени. Благославям ви с памет и решимост да спазвате Божиите заповеди, та да можете да се радвате на Неговите благословии”. ■

Апостол освещава нов ЦОМ във Филипините

Центърът за обучение на мисионери във Филипините, който старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли освети на 20 май 2012 г., може да побере до 144 мисионери от Филипините, Камбоджа, Хонконг, Индия, Индонезия, Монголия, Пакистан, Шри Ланка, Тайван и Тайланд. Тези мисионери се обучават на родните си езици.

Двете сгради на новия център имат аудитория, преводачески кабинети, компютърна лаборатория, перално помещение, стаи за обучение с вградено аудиовизуално оборудване, спални помещения за мисионерите, класни стаи и офиси.

Отправяйки освещаващата молитва за новата сграда, старейшина Нелсън изрази благодарност за Единението на Исус Христос и за верните мисионери и членове на Църквата по цял свят, които обичат Господ и Му служат. Той призова върху Република Филипините благословията "да поддържа отворени врати на добре дошли" за всички Господни служители и се помоли народът на

страната да бъде благословен със "свобода и отговорност да расте в праведност както материално, така и духовно".

Храмът Манауш Бразилия е 138-я по света и шести в Бразилия

На 10 юни 2012 г. президент Дитер Ф. Ухторф, втори съветник в Първото Президентство, освети храма Манауш Бразилия – 138-я храм на Църквата по света и шести в Бразилия.

Вратата и отдадеността на светиите от последните дни от Бразилия, където живеят над един милион членове, може да бъде оприличена на река Амазонка – едновременно дълбока и с мощно течение.

Почти 20 години членовете на Църквата от Манауш, град, изолиран от големи реки и тропически дъждовни гори, пътуваха с кербани, за да посетят храма Сао Пауло Бразилия – 15 дни отиване и връщане с кораб и автобус, а по-късно храма Каракас Венецуела – 8 дни с автобус.

Старейшина Клаудио Р. М. Коста от Седемдесетте е служел като

президент на мисия Бразилия Манауш, когато тя е открита през 1990 г.

"Напълно съм убеден, че храмът Манауш ще бъде много зает, всеки един ден, защото тези хора обичат храма", казва старейшина Коста. "Те учат децата си да обичат храма. Храмът им е много скъп".

Членове на Църквата в Самоа честват 50 г. независимост, първи кол

В петък, 1 юни 2012 г., около 350 светиите от последните дни в Самоа се присъединиха към други самоанци в парад, отбелязващ независимостта по улиците на Апия. Преди петдесет години, през 1962 г., страната получи своята независимост от Нова Зеландия.

Участваха организации, училища, местни църкви и международни организации. Студенти-членове на Църквата забавляваха десетките хиляди зрители със своя оркестър.

Но уикендът включваше и друго честване за светиите от последните дни в Самоа; пак преди 50 години в страната бе организиран първият кол, в Апия.

В неделя, 3 юни, на специално събрание пред светиите и гостите говориха старейшини Джеймз Дж. Хамула и Кевин У. Питърсън от Седемдесетте, и двамата членове на президентството на Тихоокеанска област; събранието се излъчваше до домовете за събрания в цялата страна.

Гледайки напред, светиите от последните дни на Самоа се стремят да продължават да служат и да укрепват семействата си, селищата и страната си, каза старейшина Хамула, който служи като областен президент. "Като Църква ние тук се разрастваме по един прекрасен начин; растем в своите семейства и личен живот, като се стремим да следваме ученията и примера на Исус Христос", каза той. ■

В новия Център за обучение на мисионери във Филипините на родните си езици се обучават 144 мисионери от Филипините, Камбоджа, Хонконг, Индия, Индонезия, Монголия, Пакистан, Шри Ланка, Тайван и Тайланд.

Това изгражда свидетелството ми

Аз усърдно чета и изучавам *Лиахона* от 1967 г. и тя ми помага да раста духовно. Всеки месец очаквам списанието, тъй че да бъда назидан, чувствам нашепванията на Духа Господен и изграждам свидетелството си за Евангелието. Особено харесах "Да почитаме нашия небесен произход" (*Liahona*, Feb. 2012, 80). Можех да се идентифицирам с казаното от автора, защото също съм графичен дизайнер.

Фабио Фахардо, Колумбия

Учител и приятел

Обичам *Лиахона* – тя ме учи, подкрепя и поправя в живота. Когато чета добри неща сутринта, целият ден се опитвам да бъда по-добра. Моята любов и вяра са по-силни, когато чета списанието. Също така давам *Лиахона* на приятели като подарък. Благодаря ви много за такъв добър учител и приятел!

Анастасия Напрасникова, Украйна

Моля, изпращайте вашите мнения или предложения на liahona@ldschurch.org. Материалите могат да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

Това издание съдържа статии и дейности, които могат да бъдат използвани за семейна домашна вечер. Следват някои примери.

"Предвидливият живот ни подготвя за бъдещето", стр. 12: Прочетете шестте области, споменати в статията, в които можем да разчитаме на себе си. Кои са някои от извънредните ситуации или проблеми, които могат да бъдат избегнати с развитие на разчитането на собствени сили в тези области? Поканете членовете на семейството с молитва да обмислят в кои области се нуждаят от усъвършенстване и да си поставят за цел да повишат разчитането на свои сили в тези области.

"Целомъдрие в един нецеломъдрен свят", стр. 42: Обсъдете с членовете на семейството въпросите, зададени в статията. Обмислете да споделите принципи и преживявания, които са укрепили свидетелството ви за целомъдрието. Обсъдете начини да приложите съвета от статията.

"Бъди разумен, бъди приятел", стр. 48: Започнете с прочит на теста на старейшина Хейлз за определяне на добрите приятели. Обмислете да обсъдите колко важно е да бъдем добри приятели. Поканете всеки член на семейството да помисли за три начина, по които може да бъде по-добър приятел.

"Скъпа приятелко", стр. 60, и **"Да кажем добре дошъл на нов сезон в живота"**, стр. 61: Прочетете за тези деца от НУД и как те се готвят да влязат в Младите жени и Младите мъже. Обмислете да обсъдите семейно какво са правила тези деца, за да се подготвят. Поканете членовете на семейството да прочетат брошурите *Личен напредък* или *Дълг към Бога* и да открият някои дейности, които биха се заинтересували да изпълняват в бъдеще.

Една семейна домашна вечер, два урока

Една вечер родителите ми и дядо и баба по майчина линия дойдоха на гости за семейна домашна вечер. Всяко от трите ми деца участваше с желание и тази вечер бе ред на 7-годишния ми син да изнесе урока. Бяхме приготвили малък екран, подредили картинки за Сътворението и учили и преговаряли онова, което той щеше да преподава. Синът ми бе готов и развълнуван.

По време на урока всички ние слушахме внимателно какво обясняваше синът ми. Когато той свърши, Самуил, който бе на около 3 г., реши, че той също иска да изнесе урок. Тъй че той взе картинките и екрана и отново ги подреди на масата.

С нежното си гласче, понякога произнасяйки неправилно думите, Самуил ни изнесе един урок за семейна домашна вечер. И макар да не се беше готвил, той бе слушал. Обясни ни как била сътворена земята и ни разказа за обичта на Исус Христос към всеки един от нас.

Бяхме удивени да видим колко лесно той преподава урока – точно както брат си. Моите родители, дядо и баба бяха изненадани и щастливи. Всички ние можехме да видим любовта, която тези малки деца изпитват към Евангелието – и любовта на Исус Христос към тях.

Лизбет Санчес Фахардо, Мексико

ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СЕ СЛУЧВАТ ДОБРИ НЕЩА

От Кейтлийн А. Ръш

Беше петъчна вечер, твърде подобна на много други. Най-близките ми приятелки и аз седяхме в моя апартамент, след като бяхме изгледали един филм, като периодично си говорехме тихичко и после избухвахме в силен смях. Чувство за истинско задоволство изпълаваше въздуха и не можех да спра да се усмихвам на разказите и идеите, които се въртяха из стаята. Някои от хората бях срещнала само преди месец, някои познавах през всичките 25 години на живота си.

В един момент една от тези стари приятелки и аз почнахме да си спомняме за някои от приятелките ни от колежа, отпреди няколко години. Докато говорехме, си помислих колко много ми липсват те, колко весело прекарвахме и колко близки бяхме. Сега бяхме завършили и заминали за места по целия свят, оказвайки се в ситуации, които никога не бихме могли да предвидим. Въздъхнах с моментни чувства на загуба, после плъзнах поглед из стаята по смеещите се лица наоколо в момента и внезапно ме порази една мисъл: *продължават да се случват добри неща.*

Тази простичка мисъл бе наистина твърде дълбока за мен, особено след като винаги ми е било трудно да се сблъскам с промяна и се колебая да изоставя хубавите неща. Миналото ми липсваше дори когато то бе все още настояще, стремейки се отчаяно да се радвам на пълноценните мигове, в които живеех съзнателно и решително. Знам, че когато имам нещо добро, искам да го задържа и никога да не го оставя да си отиде; тази мързелива и щастлива петъчна

Като човек, който съжалява, че настоящето се превръща твърде бързо в минало бях благодарна за напомнянето просто да се радваме на мига и да гледаме към бъдещето.

вечер бе един от тези хубави мигове. Обикновено когато осъзная колко хубави са нещата, мигновено започвам да си мисля как всичко отлита, как това ще бъде в крайна сметка загубено време или състояние.

Но тази вечер вътрешното съжаление не дойде. Седейки си спокойно, заобиколена от хора, които обичах, знаех, че макар и някои добри неща трябва да стигнат до естествен край и че несъмнено в бъдещето ще има трудности, добрите неща ще продължават да се случват. И ще продължават да се случват – докато им позволявам. Дори когато хората, които обичам, заминават, празнотите ще бъдат запълнени с нови удивителни хора и преживявания, които никога не съм си и представяла.

Понякога е трудно да продължим напред, но трябва. И продължаването напред не означава да забравим приятелства и да принудим спомените да избледнеят. То означава да отворим сърцата си за още повече щастие и преживявания.

Няколко седмици след онзи петък президентството на моя клон на несемейни младежи бе освободено. Както вероятно може да свидетелства всеки човек от малък клон, бе трудно да си представя какво би се случило, ако клонът ни няма да може да разчита на тези мъже и техните съпруги които бяхме обикнали и на които вярвахме. Но аз затворих очи и си повторих думите, които ме бяха връхлетели онзи петък: *продължават да се случват добри неща.* Бях утешена и готова за промяната.

Промяната е Господният начин. Той желае от нас да сме щастливи и да израстваме, да изпитваме вълнението на движението в живота си. Животът е едно пътуване и макар да продължаваме да се радваме на настоящето и да се готвим за неизбежните промени, трябва да вървим напред, да оставаме оптимисти, сърцата ни да са отворени за преживяванията и добрите неща, които несъмнено идват. ■

Този година много издания на *Лиахона* съдържат комплект от фигурки от стихове от Книгата на Мормон. За да ги направите здрави и лесни за ползване, изрежете ги и ги залепете върху плътна хартия, малки книжни пликчета или върху предметни пръчици. Съхранявайте всеки комплект в плик или торбичка, заедно с етикета, който казва къде да намерим разказа от Писанията, който върви заедно с фигурките.

Камъни

Исус Христос

Братът на Яред

Ладии

Яредитите са доведени в обетованата земя.

Етер 1–3, 6

Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли заявяват, “Успешните бракове и семейства се установяват и се поддържат върху принципите вяра, молитва, покаяние, прошка, уважение, обич, състрадание, работа и благотворни, развлекателни дейности” (“Семейството: прокламация към света”). За идеи как да прилагате тези принципи в своя живот и семейство вж. стр. 4, 16, 20 и 22.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ